

2130

NORMA.

Lisso

1843

MORMA

TRAGEDIE LIRICA

DE

FELICE ROMANI.

Tradusã

DE

I. E.

BUCURESCI,
În tipografia lui Eliade
1843.

R70

895438.

DP/R 70

PREFAȚA.

Antichii Gallii aveaŭ un fel de guvern teokratik; ministrii realitiei saŭ preoții lor de era și capi politici cum și judecătorii. Același preoți se numărau. Druidii ce erau respunditori în toate Galliiile, în Britania și până în valcea meridională a Dunării. Erau mai multe școli druidice atât în continent cât și prin insule; însuși celălalt din Britania erau mai însemnate după măreția lui Cesar, încât cei ce voiau a se perfecționa în știința saŭ doktrina druidică trebuia a se duce acolo spre studiare.

Irminsula saŭ coloana lui Irmen era o zeitățe a Saksonilor ce korrespondea cu Mars al Romanilor, Zeul războaiului. Această coloană saŭ statu se afla în fundul unei păduri sakre aproape de Eresburg, care la anul 772 fu distrusă din pricină că această monumēt Sakson de către Carol cel mare. Statua aceasta înfrumășa un războinic armat

дупъ кипъа Церманіаор, адикъ интр'остъпъ къ зп
standard ші интр'алта къ о ланче.

Istoria нъ зиче къ Irminsya ар fi fost ші о
zeitate Галлікъ. Авторъа ачестей драме импреуъпъ
ънсъ рѣтъа Sakson ад дъї Irminsya къ ад Druidi-
дор каре ера галлік.

Дупъ кум се аратъ ин ачестъ драмъ, Irmin-
sya ера сакъїт де femeї sacerdotese саъ зп феа
де къдзгърїде ка Bestalede ла Romanї орі маї
vine ка Sibialede че да афаръ оракоде.

Druidii, дупъ кум зисеръм, ераъ о сектъ sacer-
dotalъ интокмаї ка Levicii ла Евреї, ка Маїї ла
Перші, ка Braminii ла Indieni. Еї ішї сьвїршаъ
рѣтъа релїѣос ин пьдърї консакрате divinitьцидор
ші ла тълїна вре зпдъї џежар сакръ. Івіреа дъ-
неї нѣос да semnaaza инчеперїї рѣтъаї интокмаї
ка ла Muszamanї спре инчепереа Баарамъдъї.

Дупъ мьртурїа маї мълатор авторї аї антикїтъдїї,
прекуъм Cesar, Diodor Sicilianya, Лукап, ші адїї,
доктрїна релїѣосаъ а Druidior инвьда немърїреа
съфлетъдъї ші тречереа дъї ин адтъ думе. Drui-
dii куатїва Astronomia, Astrologia, Fisiologia, ші
prin urmare pretindea profesia џїиндеї маїцей саъ
а презїчерїї вїиторъдъї.

CHATEAUBRIAND ин Martirii съї се интїнде инде-
стъа индескрїереа kostumedor ші рѣтъаї Druidior.
Velléda sacerdotesaъ Druidъ poate къ dette ideeа
poetъдъї nostrъ italian а'шї фаче пе Norma. Ro-
manii ішї интїнесеръ бїрїндеде ин Галлії ші ішї

trimeseserъ проконсоліи. Упъа дін ачешіа се
іпкінъеше Подліон іп ачестъ Dramъ, іпамор
rat de Norma, mare sacerdotearъ да темпъа дъї
Irminsъа. Іпсъ pentрy фрумуседеде Adalçiseї,
верціні каре се афла іпкінатъ іп ачеллаші темпъу,
Подліон пъръеше пе Norma, къ каре ші абеа дої
копії. Ачест amor се дескопере Normeї, ші пе
ачесте доъ патеме де amor ші де џелосіе, міџло-
чінд ші рітъа Drçidiaror, се ұрзеше тоатъ опера
дъпъ кум се ва ведеа де кътре четитор.

Сперанца къ вом пұтеа вре о датъ абеа ші ұп
teatрy націонал, а фъкът пе tradұкътor а да o tra-
дұкціе каре съ се поатъ къпта пе мұсика дъї Бел-
ліні. Невоіеа де а пъзі іп версұрї ачеші мұсұ-
ръ, ші кът се ва пұтеа ачеші воръбъ іп ачелла'ші
верс ші маї да ачеллаші лок ка съ се поатъ къп-
та кұ ұпсұші нотеле че еспрімъ рітмъа ші ідеа
ворбелор італиене, а sforçat пе tradұкътor а се ап-
пропіа кът се ва пұтеа маї мұлт де оріцінал, ші
а пріімі мұлате ворбе некұноскұте піпъ акұш іп
література ромънъ. Pentрy дънседе а дат да сфїр-
шітъа кърції ұп вокабулар, ші алтъа іар pentрy
ворбеле італиене че пұ s'аў tradұs іп пъшігеа
kadençatъ а версұрїлор. S'ар фї пұтът tradұче
Norma кум ші челе-а-алте опере ұрмътоаре іп-
тр'о лімбъ маї інделеасъ ші пе піще версұрї маї
рimate; атұнчі ұпсъ ар фї міџлоçit о аббатере оаре-
каре маї мұлт саў ші маї пұдін дін дрұмъа че'ші'а а
tras tradұкъторуа, ші скімбареа ворбелор аналоçe,

кум ши докѹа дор, стрѹмѹтареа версѹрилор, ар фи addys nevoia de a se компуне аатѹ мѹсикѹ ин-тр'адинс потривит пе традукѹия саѹ композиѹия ромѹпѹ. Традукѹиторѹа п'аѹ авѹт инainte ниѹи даѹ-да чититорилор, ниѹи критика преѹиошилор. Инлесни-реа челлор че вор studia лимба италианѹ, инлесни-реа челлор д'ѹнтѹѹ акторѹ ромѹпѹи че 'вор кѹнта пе Norma пе сцена ромѹпѹ, аппроѹиереа диалектѹаѹи ромѹпѹ кѹ чел кѹлтиват италиан, формарса кѹ време а ѹнеѹ лимбѹ дин маѹ мѹлате диалекте ромѹпе, ин-тре каре интрѹ ши чел италиан, а fost tot кѹѹетѹа тра-дукѹиторѹаѹи. Ва пѹтѹеа чититорилор традукѹия Nor-меѹ?—Ну се ѹие. Este сигѹр ѹнсѹ кѹ челлор че се вор инчерка а кѹнта мѹсика ачестѹи опере саѹ интреагѹ саѹ инparte пе ачестѹ традукѹие, ли се вор ардика мѹлате грехѹѹѹи; ши де ачѹеа п'ар фи вине а се грѹвѹи чинева ниѹи сѹ критиче ниѹи сѹ даѹде пе традукѹ-тор пѹпѹ кѹнд пѹ ва аѹзѹи пе сченѹ кѹнтѹндѹѹсе традукѹия. Де о кам датѹ, дака еа, дин преѹпѹ кѹ вокабуларѹа сѹѹ, ва инлесни пе чититор а инѹелеѹе текстѹа ориѹиналѹаѹи, дака прип ачѹаста привиторѹа ва симѹи маѹ мѹлатѹ пѹтѹере ла репрезентѹииае италиене, инѹелегѹнд счѹнеде, ши ѹѹстѹнд мѹсика потривитѹ пе инѹелесѹа ворбелор, атѹнѹи традукѹито-рѹа 'ши а иннемерит кѹѹетѹа кѹт ѹентрѹ чититорѹи. Кѹнтѹреѹиѹи вор ведеа ла инчеркареа че вор фаче.

Аѹи ѹнсѹ се инѹѹдишарѹ маѹ мѹлате грехѹѹѹи. Мѹсика иши реклама ритмѹа сѹѹ, ворбеле сѹлде; fie-каре потѹ иши реклама сѹлдеа са. Чититорѹа еарѹ

РЕКЛАМЪ ВОРВЕЛЕ КЪ КАРЕ ESTE OBIЧНЪИТЪ, VERSIFIKA-
 TOPYIA PEKЛAMЪ PИMA. A DA YNYIA TOATE KЪTE APЕ
 DPENTYIA DE A PEKЛAMA, ESTE A ДУА ДЕЛА АЛТУА МАЙ.
 TOATE DPENTYPIIE ДУИ. ГРЕХЪЦИIE ACECTEA НУ SE
 ПУТЕА ИНВОИ ФЪРЪ А ЧЕДЕ YNYIA KЪTE ЧЕВА ДИИ ААЛЕ
 СААЛЕ ЧЕЛЛУИ-А-АЛТ. МУСИКА ДАР А ТРЕБУИТЪ Yнде ШИ
 Yнде А SE ИНВОИ КЪ ЛИМБА; ЛИМБА А SE СФОРЦА СЪ SE
 АППРОПИЕ ШИ МАЙ МУЛТ DE СЪРОУ-СА ИТАЛИАНА, ШИ
 VERSYPIIE ФЪРЪ А ПЕРДЕ PИТМУА, СЪ ПЕАРЪЗЪ АЧЕА БО-
 ГЪЦИЕ А PИМЕИ ЧЕ SE ВЕДЕ ИИ ОРИЦИНАА, ИИ КАРЕ АУ-
 ТОРУА ЕРА АИВЕР КЪЦЕТЪРИАЛОР ШИ ЕСПРЕСИАЛОР СААЛЕ,
 ПЕАВЪИИ ИИ ПИИИ О МУСИКЪ ИИ ТОНАТЪ: ИИ ИТАЛИЕНЕЦЕ
 ЪИТЪИ С'А ФЪКЪТ ПОЕСИА Ш'АПОИ МУСИКА, ИИ РОМЪ-
 ПЕЦЕ, МУСИКА ЕРА ИИ ТОНКИТЪ ШИ ТРАДУКЪТОРУА НУ
 ПУТЕА СЪ ИАСЪ ДИИ ЧЕРКУА ЧЕ И 'А А ТРАС КОМПОСИ-
 ТОРУА.

СПРЕ АЪТУРИЕ ДА ЧЕЛЛЕ ZISE BOM ИИ ЧЕРКА А ФА-
 ЧЕ КЪТЕ-ВА ЕСПИКАЦИИ. О ТРАДУКЦИЕ, СПРЕ ЕСЕМПЛУ,
 ИИ VERSYPI E СФОРЦАТЪ АДЕСЕА ДА SKИМВАРЕ, ДА АДАОС,
 ДА ИИ ПУЦИНАРЕ DE BOPBE, ДА СТЪМЪТАРЕА ДOKYЛЪИ
 АЛОР PЕСПЕКТИВ ДИИ ЧЕЕА ЧЕ SE АФЛАИ ИИ ОРИЦИНАА;
 ДА АДАОС, ДА ДУИИИЕ DE VERSYPI, ДА SKИМВАРЕА ТЪ-
 СУРЕИ АДЕСЕА, ШИ ИИ СУИИ ДА МЪТАРЕА VERSYPIAЛОР. КЪИИ
 ЪИИИ ОРИЦИНАЛУА ESTE ПУС ПЕ МУСИКЪ, ТРАДУКЪТОРУА
 APЕ ААТЕ ХОТАРЕ МАЙ СТРИИТЕ ПЕСТЕ КАРЕ НУ ПОАТЕ
 А СЪРИ; ДЕЛА ЕА АТУИИ SE ЧЕРЕ НУ ПУМАИ ИИ ДЕЛЕ-
 СУА ШИ ЛИМБА, ЧИ ШИ ТЪСУРА ШИ ЪИИИИ ДOKYЛ BOP-
 БЕАЛОР ПЕНТУ КАРЕ С'АИ КОМПУС КУТАРЕ САИ КУТАРЕ
 ФРАС МУСИКАА ЧЕ ЕСПИИИ BOPBA ИИ ТОНАТЪ. ESTE

кѣте оdatъ кѣте о notъ принципалъ каре ну се поа-
те кѣнта не аатъ ворбѣ ші тѣснѣ кѣте о datъ
не аатъ сіллагѣ де кѣт не ачеа не каре компо-
ситорѣ а хотѣрѣт'о ѣн оріѣинал.

Кѣдї кѣноск шре есемплаг опера Бѣрвѣрѣ де
Sevīla, 'шї addѣк aminte de aria лѣї don Basilio
Ka л omnia, аколо este ѣн vers.

Comē un colpo di canone.

Мѣсика ачї еспрїмѣ есплосїа саѣ покнетѣ тѣпѣлѣ,
шї versѣ ачеста кѣнтѣндѣсе се фаче.

Comē, un colpo di cano o o o o...ne.

Тѣпѣлѣ ну се зїче аат фел ѣн ѣерѣлѣ ромѣн, де
кѣт тѣп. La tradѣкѣїа versѣлѣї dar, кѣнтѣндѣ-
се не ачесаї мѣсїкѣ, ар треѣїї сѣ се еспрїме
ворѣа дѣпѣ ѣрмѣ: тѣ тѣ тѣ...н. Ёнсѣ партерѣа а-
тѣпѣї, спѣїмїнтат, ар скоате ѣн аатгласшї ар кѣ-
та сѣ'шї астѣне ѣрѣїае шї сѣ фѣгѣ sokotind кѣ'а
аѣ ѣмпресѣрат лѣпїї. Ну кѣ доарѣ tradѣкѣїа ач-
стѣї vers н'ар фїоаре-кѣм ѣнпемерїтѣ кѣнд ар фї
хотѣрѣтѣ нѣмаї pentѣ ѣїтїт, шї кѣнд с'ар фаче ас-
фел:

Ka respoknetѣа dїn тѣп

saѣ

Шїї ка покнетѣа dїn тѣп.

Чї атѣпѣї ар треѣїї ѣн аат Беллїні ла асемenea
versѣїї сѣ ѣнтокмеаскѣ аате note каре сѣ dea маї
мѣлатѣ нѣтере саѣ предѣпѣїре ворѣїї покнет,
шї ворѣа тѣп сѣ о асе кѣрматѣ прїнѣтр'ѣн бѣн re-

sънет аа тѣмъауауѣ шѣ аа вронзуауѣ, еспрѣмѣнд
версуа :

Шѣ ка поооок...нетуа дѣн тѣн.

Не фѣнд ѣнсѣ ачаестѣ ѣмпреѣкрате, шѣ афлѣп-
дѣсе нотеле мѣсѣѣ фѣксате пентру фѣе-каре сѣла-
лавѣ, традукѣторуа есте сфорѣат а'шѣ апропѣа шѣ
маѣ мѣлат версуа де чеа италян, ка кѣнтѣндѣсе
дѣпѣ ачечашѣ мѣсѣкѣ, сѣ ну факѣ дѣн вѣетуа дон
Басѣлио шѣ ун лѣн естраодинарѣѣ ; шѣ ва традѣче
ѣн кѣпуа ѣрмѣтор :

Ка ун покнет дѣн канон.

Атѣпѣ ѣнсѣ стрѣгѣ преѣиошѣ кѣ канонуа се зѣ-
че тѣн пе ромѣнѣе, кѣ ворѣа тѣн е дестѣа де ѣмѣ-
татѣвѣ шѣ аателе асеменеа. Шѣ еѣ ѣѣѣ кѣ аша се
зѣче, шѣ кѣ ворѣа есте ѣмѣтатѣвѣ, пентру кѣ ам апукаѣ
маѣ пѣнте де а о зѣче, фѣрѣ сѣ'мѣ о адѣкѣ нѣме-
нѣ а мѣнте ; ѣнсѣ сѣнт грѣѣтѣдѣле еспѣсе маѣ сѣс
де каре домпѣѣ ачечѣа се фѣреск кѣ маре ѣнгрѣ-
ѣѣре, пентру кѣ ну ворѣ сѣ пѣѣе мѣпа пе пѣпѣ
шѣ пентуа пе масѣ ; кѣчѣ атѣпѣ вѣрѣнд пѣврѣнд
ар да песте ачеллеашѣ грѣѣтѣдѣѣ, пе каре тот асем-
неа дѣ ар ѣнвоѣ, шѣ поате шѣ маѣ вѣне.

Ла ѣпдеснѣреа нар чеддор че ѣнчеп а се оккѣпа
кѣ ѣнвѣдѣтѣра лѣмѣѣ итадѣене се череа о традук-
ѣѣе дѣн ворѣѣ ѣн ворѣѣ, пентру кѣ де о асфел де
традукѣѣе аѣ трѣѣѣѣѣѣ ѣнчепѣторѣѣ. О асеменеа
лѣкрате ѣнсѣ ну ар фѣ пѣтѣт продѣче ун верѣ, сѣѣ
шѣ де с'ар фѣ продѣс, фоарте нар с'ар фѣ ѣнтѣмплат

a ești de atâtea silaabe кѣте sѹnt în versua respek-
 tiv din oriđinal. Аша dar tradѹкторѹа ка сѹ
 împаче ши мѹсика ши versifikađia ши не înчепѹто-
 рѹа де лимба italianѹ — Pentрѹ кѹ маї тоđї да
 noi sѹnt înчепѹторї — se vede sforđat сѹ маї да-
 се ниѹеа din oriđinal (ѹпсѹ пѹ преа мѹлат), сѹ маї
 адаоѹе, сѹ маї skimбе (ши ярьши пѹ преа мѹлат)
 сѹ апропие кѹт ва пѹтеа амбеле dialekte: сѹ маї
 гонсакѹ din чеа în каре tradѹче ворбеле варваре
 ши стрѹине да мѹсикѹ; се vede sforđat адикѹ а се
 аѹлаа în posiđia ачеллѹа не каре'а а дѹс soartea а
 слѹђї да маї мѹаđї donnї, ши sfırшаѹе кѹ а
 înkieea челле ѹрмѹтоаре: «кѹ fie-каре оперѹ ка
 сѹ fie кѹнтатѹ bine, адикѹ дѹпѹ кѹѹетѹа komposi-
 торѹађї, треѹе сѹ се кѹнте пѹмаї în лимба în
 каре с'а компѹс poesia, не каре с'а întokmit мѹси-
 ка дѹпѹ ritmѹа ворбелор. În darn Франѹезѹа ши
 Їermanѹа с'ар înчерка сѹ кѹнте не Norma, Бе-
 лисарїе ши алтеле în лимбеле лор; în darn Italia-
 нѹа ши Їermanѹа 'ши ар бате капѹа сѹ кѹнте не
 Robert-Diаволѹа, не Dama Алѹѹ ши алтеле în лим-
 беле respektive. Italianѹа ярь ши Франѹезѹа вї-
 не ар fi сѹ ласе не сеамеа Їermanѹађї сѹ'ши
 кѹнте Флаѹтаа Їнкѹнтат, Плугарѹа Mилїонер ши
 алтеле. Ромѹнѹа ар пѹтеа оаре кѹм а се înчерка
 сѹ кѹнте оперїае пѹмаї челле italiane не лимба
 са, комѹинс кѹ ва профана маї пѹđин arta; ferin-
 dѹse ѹпсѹ де deseде(ѹ), чѹркѹнд а ле префаче în(о),
 ferindѹse де deseде(i)че sѹnt аша де ѹрїт да кѹн-

tat, mi de descale (î) care fak a skoate gaasza ne nas.»

Ва зиче ънсъ чинева: че инкиере е ачеста? кум се poate? къ еѣ ам азит атьтеа опере италиене ші франзе кѣнтѣндѣсе іп лимба немѣаскъ ші че фрумос ега! че спѣи къ пѣ съ poate, зѣте къ с'а пѣтѣт.— С'а пѣтѣт, кѣ адеврѣат, ші се poate ънкъ ші маі салт де кѣт аша, де vom бѣга де сеамъ кѣте дѣкрѣрѣі фак оаменіі, ші се poate ші аі се трече. Ціі ънсъ че фел este ачест фел де пѣтѣт? — Парабола е фоарте іппемерітѣ; ънсъ пентрѣ къ *αισχρον ἐσὶ καὶ λευκον*, еѣ о так, ші'ці аддѣк дѣмаі аминте къ бѣрага пѣ тревте съ інтре іп алат, къ доамне пѣзече! е пѣкат де моарте! ціі дѣмнеата повестеа; нар дака п'о ціі афл'о ші веі ведеа че бине се потривече, атѣт де бине іп кѣт де тѣ аі апѣка с'о спѣи саѣ съ о скрѣі да о асемenea інтѣмплаге, креде-тѣ къ аі семѣна маі аша де дѣвачѣ іп параболе ка ші Омер, ші пе тоѣі че тѣ ар аскѣлата 'нар кѣпрінде зп ріс кѣ адеврѣат омерік.

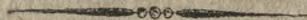
ънкъ кѣте-ва ворбе: дака чититорѣа іпчепѣтор де лимба италианѣ стѣдінд асѣпра ачестеі tradѣкціі, ва інтѣмпіна пела зпеле докрѣі ворбе петрадѣсе саѣ skimбате кѣ аателе ападоѣе, дѣп прічина невоіеі іп каре стримторѣ саѣ ріма, саѣ рітмѣа; пентрѣ асемenea ворбе tradѣкѣторѣа dette асемenea да сфѣршіт зп мік вокабулар италиан.

Пе аѣнгѣ ачестеа се маі адаогѣ къ іп кѣт пен-

тѣхъ и́нделесѣа лимбеѣ ачестеѣ традѣкѣиѣ, съ ваѣе чине-
ва де сеамъ къ маѣ мѣлат се и́нделесе ачестъ лим-
бъ де кѣтре ѣн сътеан ромѣн фѣръ кѣатѣръ, къ
тоате ворвеле чедде пѣоѣ, де кѣт ориѣналуа де
кѣтре ѣн italian де ачесамѣ кондиѣе. Лимба ро-
мѣнеаскъ кѣативатъ и́нтр'ѣн кип де а пѣ маѣ фѣ
пѣчѣ перг, пѣчѣ dialект ва фѣ дѣн ѣнсушѣ матерѣ
шѣ форма еѣ маѣ и́нделесъ де вѣлаг де кѣт лимбе-
де дѣѣ Dante, Tasso... Racine, Lamartine... Goette,
Shiller... Pope, Byron... де кѣтре вѣлагѣа дор ре-
спектив.

Гѣкънд чинева ачестъ бѣгаре де сеамъ и́нкоп-
пѣи́нда са дѣн тоате рапортѣрѣде, де ва ведеа къ
къ адеврѣат авем шѣ аванѣѣла ачеста, съ пѣ маѣ
зичем пѣмѣк тоѣѣ кѣѣѣ сѣнтем ромѣнѣѣ, чѣ съ дѣм
къ Дѣмнезеѣ и́наинте, шѣ съ не кѣрѣѣим кѣт вом
пѣтеа де дѣпра стрѣпѣ, шѣ де ачедде спѣркѣрѣ
parasite.

Традѣкѣторѣа.

NORMA.

PERSONE.

POLLION, Proconsol al Romei în Gallii.

OROVESO, Capu al Druidilor.

NORMA, Druidă, fiie a lui Orovесо.

ADALGISA, jună ministră la templu lui Irminsul.

CLOTILDA, credincioasă a Normei.

FLAVIE, amicu al lui Pollion.

DOI COPIL, fii ai Normei, și ai lui Pollion.

Druidi, Bardi, Eubagi, Sacerdotesse, resboi-
nici și soldați Galli.

Scena este în Gallii, în pădurea sacră și în
templu lui Irminsul.

Musica de **VINCENZO BELLINI**.

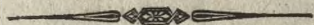
THE HISTORY OF

THE CITY OF

ACTUR I

THE HISTORY OF THE CITY OF
ACTUR I
THE HISTORY OF THE CITY OF
ACTUR I
THE HISTORY OF THE CITY OF
ACTUR I
THE HISTORY OF THE CITY OF
ACTUR I
THE HISTORY OF THE CITY OF
ACTUR I
THE HISTORY OF THE CITY OF
ACTUR I

NORMA

ATTO I

Foresta sacra de' Druidi; in mezzo la quercia d'Irmisul, al piè della quale vedesi la pietra druidica che serve d'altare. Colli in distanza sparsi di selve. E' notte; lontani fuochi trapelano da' boschi.

SCENA I.

Al suono di marcia religiosa difilano le schiere de' Galli, indi la processione de' Druidi, per ultimo OROVESO co' maggiori sacerdoti.

OROVESO.

Ite sul colle, o Druidi,
Ite a spiar ne' cieli
Quando il suo disco argenteo
La nuova luna sveli;
Ed al primier sorriso
Del virginal suo viso
Tre volte annuazi il mistico
Bronzo sacerdotai.

NORMA

DRUIDI.

Il sacro vischio a mietere
Norma verrà?

OROVESO.

Si, Norma.

DRUIDI.

Dall' aura tua profetica,
Terribil Dio, l'informa:
Sensi, o Irminsul, le inspira
D'odio ai Romani e d'ira,
Sensi che questa infrangono
Pace per noi mortal.

OROVESO.

Si: parlerà terribile
Da queste querce antiche:
Sgombre farà le Gallie
Dall' aquile nemiche:
E del suo scudo il suono
Pari al folgor del tuono
Nella città dei Cesari
Tremendo ecchergerà

TUTTI.

Luna, ti affretta a sorgere!
Norma all' altar verrà.

Si allontanano tutti e si perdono nella foresta; di quando in quando si odono ancora le loro voci risuonare in lontananza. Escono quindi da un lato FLAVIO e POLLIONE guardinghi e ravvolti nelle lor toghe.

ACTUL I.

5

DRUIDI.

Чед сакрѣ вискѣ съ сечере
Beni-va Norma?

OROVESO.

Norma.

DRUIDI.

Кѣ азра'цї профетикъ,
Терривїа Zeŭ, ѡнвац'о,
О Irminsѣа, ѡнсѣа'о
К'ѣрѣе ѣрѣ Romeї,
Кѣ ѣрѣ съ deapene
А паче кобе rea.

OROVESO.

Аша: ворѣнд терривїа
Din ацї ѣезарї сеаѣатї:
Ва кѣрѣцї Гаааїае
De аквїае врѣѣташе;
Ш'аа skѣдѣаѣї еї sѣnet
Ка ѣетѣа de tѣnet
Їп скаѣѣаа Чесарїаор
Tremend ва ресѣѣѣа.

TOTI.

Ресѣрї, Лѣѣѣ, грѣѣѣѣ-te!
Кѣ Norma е а'ааа.

Se депѣѣѣѣѣ тоѣї ми се перѣ ѡп ѣѣѣѣ; de кѣнд ѡп
кѣнд се маї аѣд ресѣѣѣѣѣ гааѣѣѣ. Es ѡп ѣрѣѣ деаа о
parte FLAVIE ми ROLLION, ѡпгрїѣѣї ми ѡпѣѣѣѣѣѣ ѡп
тоѣѣѣѣ аор.

SCENA II.

POLLIONE E FLAVIO.

POLLIONE.

Svanir' le voci— Dell orrenda selva
Libro è il varco.

FLAVIO.

In quella selva è morte,
Norma te'l disse.

POLLIONE.

Proferisti un nome
Che il cor m'agghiaccia.

FLAVIO.

Oh! che di' tu? l'amante
La madre de' tuoi figli!....

POLLIONE.

A me non puoi
Far tu rampogna ch'io mertar non senta;
Ma nel mio core è spenta
La prima fiamma, e un Dio la spense, un Dio
Nemico al mio riposo. Ai miei passi mi veggio
L'abisso aperto, e in lui m'avvento io stesso.

SCENA II.

POLLION, FLAVIE.

POLLION.

Tot sromotya perit'a — A seabei xricioase
E liberu intrarea.

FLAVIE.

E moarte 'n aca seabe,
Ci a spus'o unsiu Norma.

POLLION.

Ah! proferisiu un nume
Ce inima'mi ingradu.

FLAVIE.

Kum! ce zici tu? amanta!...
A fiilor tai nume!...

POLLION.

Ori ce'mputare merit
Ce ai pstea a'mi face, si fie ori-kat d'amarg;
Ma flakura primarg
In inima'mi e stinsu, sh'un zeu unsiu o stinse,
Un zeu ad puchi melde vrazmasu. Vaz la picioare'mi
Deski, profund abisla, sh'in ea m'abint de sine.

NORMA

FLAVIO.

Altra ameresti tu?

POLLIONE.

Parla somnesso...

Un'altra, sì... Adalgisa...]

Tu la vedrai..... fior d'innocenza, e riso
 Di candore e di amor. Ministra al tempio
 Di questo Iddio di sangue, ella vi appare
 Come raggio di stella in ciel turbato.

FLAVIO.

Misero amico! e amato
 Sei tu del pari?

POLLIONE

Io n'ho fiducia

FLAVIO.

E Pira

Non temi tu di Norma?

POLLIONE.

Atroce, orrenda;

Me la presenta il mio rimorso estremo...

Un sogno.....

FLAVIO.

Ah! narra.

FLAVIE.

Иубеци оаре пе алта?

ROLLION.

Ворбеше маї њн тине...

Аша... пе Адалџиса.....

S'o vezї... este surprїsа d'amor ши de kandoare,
E фдоаре де вадндеџе. Ministrъ ла аст темплат
Ачестџї Zeș de сџнџе, њнтр'џнсуа џї се паре
Ка раза џнеї steале пе черџа тџрџурат.

FLAVIE.

Веї фї ши тџ amat

Asemenea, amїche?

ROLLION.

O krez.

FLAVIE.

Ши де џрџїа

А Нормеї пџ'џї е teamъ?

ROLLION.

Атроче, 'пгрозїтоаре

De фадџ 'мї о addџче estrema'mї ремџшкаре...

Un bis.....

FLAVIE.

Ах! снџне'а.

POLLIONE.

In rammentarlo io tremo.—

Meco all' altar di Venere
 Era Adalgisa in Roma,
 Cinta di bende candide,
 Sparsa di fior la chioma.
 Udia d'Imene i canbici,
 Vedeà fumar gli incensi,
 Eran' rapiti i sensi

Di voluttade e d'amor.
 Quando fra noi terribile
 Viene a locarsi un' ombra:
 L'ampio mantel druidico
 Come un vapor l'ingombra ;
 Cade sull' ara un folgore,
 D'un vel si copre il giorno,
 Muto si spande intorno

Un sepolcrale orror.
 Più l'odorata vergine
 Io non mi trovo accanto ;
 N'odo da lunge un gemito
 Misto de' figli al pianto.....
 E una voce orribile
 Eccheggia in fondo al tempio:
 « Norma così fa scempio
 « D' amante traditor.»

Squilla il sacro bronzo.

POLLION.

Ші 'n remintare tremур.—

Ерам л'адтарѣа Вінеріі
 Кѣ Ададѣіса 'n Roma,
 Іпчінсѣ 'n vende kandidate,
 Ші флорі п'а еі косіде.
 Іменѣ 'ntona кѣнтече,
 Профѣмѣрі іпѣадате,
 Сімѣіріде фѣрате

De desfѣтѣрі d'amor.
 Кѣнд інтре поі terrібілѣ
 Віне а се пунѣ оѣмѣрѣ,
 Ші mantie дрѣідікѣ
 Ка авѣр о'пѣшоарѣ;
 П'адтар фѣос пазѣмѣ фѣлѣѣрѣа,
 Уп вѣа зіоа копрінде
 Мѣт імпреѣѣр се 'ntінде
 Уп сепоакраа фіор.

Ші adorata верѣіне
 Діп окіі меі despारे;
 'Іаѣз департе ѣемете
 Кѣ а фіілоф пазѣпсоаре....
 Ші 'n фѣнд, ін фѣндѣа темпазѣаѣ
 Уп глас фѣозав ресѣпѣ:
 « Аша Norma 'ші ресѣпѣ
 « D'amantѣа трѣдѣтор.»

S'аѣде сѣпѣнд сакрѣа вронз.

FLAVIO.

Odi?... I suoi riti a compiere
Norma dal tempio move.

VOCI LONLANE.

Sorta è luna, o Druidi,
Ite, profani, altrove.

FLAVIO.

Vieni, fuggiam'... sorprendere,
Scoprire alcun ti può.

POLLIONE.

Traman' congiure i barbari...

Ma io li preverrò...

Me protegge, me difende

Un poter maggior di loro.

E' 'l pensier di lei ch' adoro,

E l'amor che m'infiammò

Di quel Dio ch' a me contende

Quella vergine celeste

Arderò le rie foreste,

L'empio altarẽ abatterò:

Partono rapidamente.

FLAVIE.

Simți?... Spre 'mplinirea rituazii
Norma din templeaz pasă.

GLASURI DE PĂRTATE

E sus luna, Drăcidior
Merțedii, profanii, aiea.

FLAVIE.

Bin' să fuzim...?.. къ poate-se
Surginșii a pătimi.

ROLLION.

Трамъ коняуре барбарий
Ма еѣ воѣ превені...
Мъ протектъ, мъ defende
О пѣтере ши маї mare
Е а еї ѣпсѣши кѣцетаре
Е amor, флакѣра sa.
Astѣ Zeѣ че imi kontinde
Astѣ verșinē adoratъ
Arde-voѣ selba skurkatъ
Emniѣ altar voѣ dbrimā.
Se delърteazъ кѣ гелезѣне.

SCENA III.

DRUIDI dal fondo, SACERDOTESSE, GUERRIERI, BARDI, EUBAGI, SACRIFICATORI, e in mezzo OROVESO.

CORO GENERALE.

Norma viene: le cinge la chioma
 La verbena ai misteri sacrata ;
 In sua man come luna falcata,
 L'aurea falce diffonde splendor.
 Ella viene: e la stella di Roma
 Sbigottita si copre di un velo:
 Irminsul corre i campi del cielo
 Qual cometa foriera d'orror.

SCENA IV.

NORMA in mezzo alle sue ministre. Ha sciolti i capegli, la fronte circondata di una corona di verbena ed armata la mano d'una falce d'oro. Si colloca sulla pietra druidica, e volge gli occhi d'intorno come ispirata. Tutti fanno silenzio.

NORMA.

Sediziose voci,
 Voci di guerra avvi chi alzar si attenda
 Presso all' ara del Dio? V'ha chi presume
 Dettar responsi alla veggente Norma,
 E di Roma affrettar il fato arcano ?...

S C E N A III.

DRUIDI în frînd, SACERDOTESSE; RESBOINICI, BARDI, EUBAGI, SACRIFICATORI, și în mijloc OROVESO.

CHOR GENERAL.

NORMA vine, și коамаї е înчинсь
 De verbepъ misterelor sakratъ;
 În тьпа еї ка дьпа 'пковолатъ
 Ахрееа коасъ варсъ splendorї.
 Еа проvine, și eatъ steaoa Romeї
 Uimitъ askyns sub vьa se abatte:
 А черудьї кьмнїї Irminsya strьbatte
 Ка cometya Kobe, spaїmъ, fiorї.

S C E N A IV.

NORMA în mijlocya ministrelor saale kь първа resfirat,
 kь fruntea incinsъ de o coroanъ de verbepъ și în ть-
 пь кь о sechere de aur. Se amazъ pe peatra druidicъ,
 și potcazъ okїї impreцьur ka inspiratъ. Toцї sьnt in-
 тьчere.

NORMA.

Învitъtoare glasurї,
 Glasurї de resboї e чine сь 'паде
 Льпгъ алтарьд Zexдьї? Е чине
 Respynsurї a dikta Normeї vergiente,
 Ш'а грьбї а Romeї арканъ soarte?...

Ei non dipende da poter' umano.

OROVESO.

E fino a quando oppressi
 Ne vorrai tu? Contaminate assai
 Non fur' le patrie selve e i templi aviti
 Dall' aquile latine? Omai di Brenno
 Oziosa non può starsi la spada.

TUTTI.

Si brandisca una volta.

NORMA.

E infranta cada.

Infranta, sì, se alcun di voi snudarla
 Anzi tempo pretende. Ancor non sono
 Della nostra vendetta i dì maturi:
 Delle sicambre scuri
 Sono i pili romani ancor più forti.

TUTTI.

E che ti annunzia il Dio? parla: quai sorti?

NORMA.

Io nei volumi arcani
 Leggo del cielo: in pagine di morte
 Della superba Roma è scritto il nome...
 Ella un giorno morrà; ma non per voi.
 Morrà pei vizi suoi;

Еа нѹ депъндъ де пѹтерѣ змапъ.

OROVEO.

Ши пѹпъ кънд нѣ аї вреа
 Împiaци? Destѹа нѹ се пѹнгъригъ
 Сеавеле патриї, стрѣвѹделе темпѹрї
 Де аквїде латїне? А лѹї Бреннѹ
 Спадъ нѹ поате съ маї стеа тръндавъ.

ТОП.

Скоацъ-се о датъ.

NORMA.

Ши 'пфрѣнтъ казъ
 Îпфрѣнтъ, да, де ва претїнде вѣ'зпѹа
 А о гоаї 'наїте. Нѹ сѹнт ѣпкъ
 Супре ресѹнарѣ-не зїллеле матѹрї:
 Де кѹт сїкамбреле скѹре
 Пїлїї ромапї кѹ мѹлат маї тарї сѹнт ѣпкъ.

ТОП.

Ши че'цї анѹнцъ Зезѹа? че сорцїї? спѹне.

NORMA.

Îн кѣрцїде аркане
 Вѣз алле черѹлѹї: нѹмеле Romeї
 Сѹпербе е скрїс їн пацїнѣ де моарте...
 Еа моарѣ о датъ; нѹ дѣла вої ѣпсъ.
 Чи дїн а салле вїдїї;

Qual consunta morrà. L'ora aspettate,
 L'ora fatal che compia il gran decreto
 Pace v'intimo... e il sacro vischio io mieto.

Falcia il vischio, le SACERDOTESSE lo raccolgono in canestri di vimini. NORMA si avvanza e stende le braccia al cielo. La luna splende in tutta la sua luce. Tutti si prostrano.

PREGHIERA.

NORMA E MINISTRE.

Casta Diva, che inargenti
 Queste sacre antiche pianté,
 A noi volgi il bel sembiante
 Senza nube e senza vel.
 Tempra tu de' cori ardenti,
 Tempra ancor lo zelo audace;
 Spargi in terra quella pace
 Che regnar tu fai nel ciel,

TUTTI.

A noi volgi il bel sembiante
 Senza nube e senza vel.

NORMA

Finè al rito; e il sacro bosco
 Sia disgombro dai profani.
 Quando il Nume irato e fosco
 Chiegga il sangue dei Romani;

Topinduse moare. Așeptați ora
 Ora fatală ce'mpăină dekrețu mare.
 Паче въ intină... ши sakpъ biskъ secer:

Taie biskya, SACERDOTESELE ũa ktaer în komșii de rikitъ.
 NORMA panteazъ ши întinde brațele da cher. Lăna spaen-
 de în toată aștirea ei. Toate kad da pămint,

RUGACIUNE.

NORMA ȘI MINISTRE

Kastъ Divъ, че arșintyi
 Aste sakpě antice plante,
 Spre noi fața ta întoarce
 Fъrъ por ши fъrъ vъa.
 Inimă stъmpъrъ apșinse,
 Stъmpъrъ zel așdache,
 Varsъ ne pămint a pache
 Чe a domni ty fači în cher.

TЪTI.

Spre noi fața ta întoarce
 Fъrъ por ши fъrъ vъa.

NORMA.

Ritъa e sfîrșit; din seaba
 Sakpъ eas'ori че profan.
 Kъnd Zed kșntat în urъ
 Ba chere sъnce Roman;

Dal druidico delubro
 La mia voce tuonerà.

TUTTI.

Tuoni; e alcun del popol empio
 Non isfuga al giusto Scempio;
 E primier da noi percosso
 Il Proconsole cadrà.

NORMA.

Sì, cadrà... punirlo io posso...

(Ma punir il cor non sà.

Ah! bello a me ritorna
 Del fido amor primiero;
 E contro il mondo intiero
 Difesa a te sarò.

Ah! bello a me ritorna
 Del raggio tuo sereno;
 E vita nel tuo seno
 E patria, e ciel avrò.)

CORO.

Sei lento, sì, sei lento,
 O giorno di vendetta;
 Ma irato il Dio t'affretta
 Che il Tebro condannò.

NORMA parte, e tutti la seguono in ordine.

Din aчест dr̄vidik темпав
 Аа меѣ глас греѣ ва тѣпа.

Тоті.

Тѣне, ші нічі зпѣа скапе
 Din aчест попоа спѣркат;
 Ші Проконсолз 'нтѣѣ казѣ
 Д'ааде поastre довітѣї.

NORMA.

Ва кѣdea... de a mea тѣпѣ...
 (Ма нѣ почѣ а'а педепсі
 Беаааа меѣ маї віно нарѣ
 Кѣ тѣтѣа та крeдінцѣ,
 Ші кѣ дѣмеа 'нтреагѣ 'н дѣптѣ
 Ші-воѣ а те апѣра.
 Беаааа меѣ, маї віно нарѣ
 Кѣ senina та прівіре
 Ші 'н sînѣ'цї ші чер ші вѣацѣ
 Ші patrie воѣ аеа.)

CHORU.

Ецї тѣрзіе, ецї тѣрзіе,
 Zi a ресвѣпѣрїї поastre;
 Те грѣвѣцѣ 'нсѣ 'н тѣпіе
 Зеѣ че Тѣрѣ кондамнѣ.

NORMA ese, ші тоцї о зѣмеазѣ ін оріндзіааѣ.

SCENA V.

ADALGISA sola.

Sgombra è la sacra selva,
 Compiuto il rito. Sospirar non vista
 Al fin poss' io, qui, dove a me s'offerse
 La prima volta quel fatal Romano,
 Che mi rende rubella al tempio, al Dio....
 Fosse l'ultima almen! — Vano desio!
 Irresistibil forza
 Qui mi strascina... e di quel caro aspetto
 Il cor si pasce... e di sua cara voce
 L'aura che spira mi ripete il suono.

Corre a prostrarsi sulla pietra d'Irminsul.
 Deh! proteggimi, o Dio: perduta io sono.

SCENA VI.

POLLIONE, FLAVIO E DETTA.

POLLIONE.

Eccola—va—mi lascia
 Ragion non odo.

FLAVIO, parte.

SCENA V.

ADALGISA singură.

Sakra searb e deșartă
 S'a 'mhnănit ritul. În sfîrșit putea-voi
 S'șșșina 'ntr'askrns iei ce 'ntrea dată
 Чед Roman fataa imi eșă 'nainte,
 Ши de templeu de Zeș mă desină.....
 Uatimă 'nky fie! — Вапă doringă!
 O neinvinășă forță
 Iei mă țirașe... ши ку блъндаі фапă
 Inima'mă se nașe... ш'ад азї глаș dăче
 Tot mi'a renetă ахра ч'adie.

Адеаргă ши kade în ценкї да peatra азї Irminșta.
 Скапъмъ, о Dive! Ах! șunt perdутъ.

SCENA VI.

POLLION, FLAVIE și ,DISA.

POLLION.

Eat'o—mă lasă—dăte—

Кувінт ну вош.

FLAVIE, se dăче.

ADALGISA vedendolo; sbigottita

Oh! Pollion!

POLLIONE.

Che veggo?

Piangevi tu?

ADALGISA.

Pregeva.— Ah! t'allontana,

Pregar mi lascia.

POLLIONE

Un Dio tu preghi atroce

Crudele, avverso al tuo desire e al mio.

O mia diletta! il Dio

Che invocar devi, è Amor....

ADALGISA.

Amor!! deh! taci...

Ch'io più non t'oda.

si allontana da lui

POLLIONE.

E vuoi fuggirmi? e dove

Fuggir vuoi tu ch'io non ti segua?

ADALGISA.

Al tempio,

Ai sacri altari ch'io sposar giurai.

POLLIONE.

Gli altari!.... E il nostro amor?

ADALGISA, speriată възвръща.

Ох! Подлѣион!

POLLION.

Че въз еѣ?

Плѣнѣаѣ ты?

ADALGISA.

Мѣ ругам.— Ах! те департѣ.

Ругар мѣ ласѣ.

POLLION.

Un Zeѣ ty роѣ атроче

Крѣд, протѣвник л'а та л'а mea дорѣнѣ.

О дѣлчеа mea! Zeѣа

Че аѣ сѣ киemi ѣ amor.

ADALGISA.

Amor!! ваѣ! ласѣ...

Сѣ нѣ те маѣ аѣз.

se depărtează de ea.

POLLION.

Че фѣѣѣ? ши ѣнде

Веѣ фѣѣѣ сѣ нѣ тѣ аѣѣѣ еѣ?

ADALGISA.

La templu

La sacre altare кърора фѣѣѣѣ.

POLLION.

Altare!... ш'аморѣа nostrѣ?

ADALGISA.

Io l'obbliai.

POLLIONE.

Va crudele; e al Dio spietato
 Offri in dote il sangue mio
 Tutto, ah! tutto ei sia versato,
 Ma lasciarti non poss' io:
 Sol promessa al Dio tu fosti...
 Ma il tuo core a me si dié...
 Ah! non sai quel che mi costi
 Perch' io mai rinunzi a te.

ADALGISA.

E tu pure, ah tu non sai
 Quanto costi a me dolente!
 All' altare che oltraggiai
 Lieta andava ed innocente...
 Il pensiero al ciel s'ergera,
 Il mio Dio vedeva in ciel...
 Or per me spergiura e rea
 Cielo e Dio ricopre un vel.

POLLIONE.

Ciel più puro e Dei migliori
 T'offro in Roma, ov' io mi reco.

ADALGISA.

ȳitat 'a am.

POLLION.

Dȳte, krydo, ш'ал меѣ сѣнѣ
 Дѣ'а ѣн zestre л'ast krynt zeѣ
 Bersese tot, ax tot varsѣ'а,
 Ma съ te лас нѣ почѣ еѣ.
 Тѣ ла Zeѣ еѣ ѣнkinатѣ,
 Ъnsѣ inima'ѣ ѣ а mea.
 Ax! нѣ ѣн тѣ че мѣ kostѣ
 De tinѣ а мѣ лепѣda.

ADALGISA.

Шѣ тѣ нарѣ нѣ ѣн ваѣ!
 Кѣт мѣ kostѣ дѣрероасѣ! —
 La алтар че ѣлтраѣнѣ
 Мерѣам kandidѣ, воѣоасѣ...
 Кѣѣетѣла мѣ se 'нѣлѣа
 Шѣ ѣн чер Zeѣ 'нтѣмпѣна...
 Ш'акѣм реалѣѣ шѣ спѣрѣѣрѣѣ
 Чер шѣ Zeѣ мѣ s'аѣ askѣns.

POLLION.

Чер маѣ нѣр шѣ Zeѣ маѣ бѣнѣ
 Еѣ ѣн Roma ѣнѣ прѣпар.

ADALGISA.

Parti forse!

POLLIONE.

Ai nuovi albori...

ADALGISA.

Parti! ed io?...

POLLIONE.

Tu vieni meco

Dei tuoi riti è Amor più santo...

A lui cedi, ah! cedi a me.

ADALGISA.

Ah! non dirlo...

POLLIONE.

Il dirò tanto

Che ascoltato io sia da te.

a 2.

POLLIONE.

Vien in Roma, ah! vieni o cara

Dove è amor, è gioja è vita

Inebbriam nostr' alme a gara

Del contento a cui ne invita...

Voce in cor parlar non senti,

Che promette eterno ben? —

Ah! dà fede ai dolci accenti

Sposo tuo mi stringi al sen.

ACTUL I.

29

ADALGISA.

Че ? порнеци ?

POLLION.

În ziorî de noapte...

ADALGISA.

Порнеци ! ши е ?...

POLLION.

Ви кѣ mine.

Аморѣд 'ци 'ntрече асеа

Чедѣ дѣи, ах ! чедѣ mie:

ADALGISA.

Ах ! таѣ, дасъ ..

POLLION.

Нѣ воѣ таѣ

Пипъ кѣнд нѣ тѣ веі кѣде.

AMRI.

POLLION.

Bino 'n Roma, vino skymъ...

Віадъ, вѣкурїї ѣ аморѣд,

Сѣ 'мѣтъм а noastre inimă

Кѣт маї мулт де desfătare.

În inimă'ци п'азї гласѣ

Че'ци promise etern bine?—

Кѣде'мї дѣачіде кѣвїnte,

Соѣ тѣ стрѣнѣ д'ал тѣѣ sîn.

ADALGISA.

(Ciel! così parlar l'ascolto...
 Sempre, ovunque, al tempio stesso...
 Con quegli occhi, con quel volto
 Fin sull'ara il veggo impresso...
 Ei triomfa del mio pianto,
 Del mio duol vittoria ottien...
 Ah! mi togli al dolce incanto,
 O l'error perdona almen.

POLLIONE.

Adalgisa !!

ADALGISA.

Ah! mi risparmi
 Tua pietà maggior cordoglio.

POLLIONE.

Adalgisa! e vuoi lasciarmi?...

ADALGISA.

No! poss' io... seguir ti voglio.

POLLIONE

Qui... domani, all' ora istessa
 Verrai tu?

ADALGISA.

Ne fo promessa.

ADALGISA.

(О чер 'а аскѣат ворѣнд асфед...
 Песте тот ш'орї кѣнд ѣн темпав...
 Кѣ ачеї окї шї кѣ ачечашї фадѣ
 Пѣн' а'атар ѣа вѣз пайнте...
 Еа триумфѣ д'аа меѣ павнс,
 Кѣ аа меѣ доф е вѣнгѣтор...
 Скапѣ-мѣ д'аст дѣаче фермек,
 Саѣ мѣ картѣ чеа пѣѣн.

POLLION.

Адалѣса!!

ADALGISA.

Ах! а та мѣлѣ
 Скапѣ-мѣ д'ѣн доф маї маре.

POLLION.

Адалѣса! мѣ аашї оаре?...:

ADALGISA.

Еѣ пѣ почѣ! — вѣѣ дѣпѣ тѣне.

POLLION.

Ачї... мѣѣне а'астѣ орѣ
 Веї венї?

ADALGISA.

Ѡѣ даѣ кѣвѣнтѣа.

POLLIONE.

Giura.

ADALGISA.

Giuro.

POLLIONE.

Oh! mio contento!

Ti rammenta....

ADALGISA.

Ah! mi rammento...

a 2

ADALGISA.

Al mio Dio sarò spergiura;

Ma fedelè a te sarò.

POLLIONE.

L'amor tuo mi rassicura;

E il tuo Dio sfidar saprò.

SCENA VII.

Abitazione di Norma.

NORMA E CIOTILDE.

Recano per mano due piccoli fanciulli.

NORMA:

Vanne, e li cela entrambi; — Oltre l'usato
Io tremo d'abbracciarli...

NORMA

CLOTILDE.

E qual ti turba
Strano timor, che i figli tuoi rigetti?

NORMA.

Non so... diversi affetti
Strazzian quest' alma. Amo in un punto ed odio
I figli miei... Soffro in vederli, e soffro
S'io non li veggo.— Non provato mai
Sento un diletto ed un dolore in sieme
D'esser lor madre.

CLOTILDE.

E madre sei...

NORMA.

No'l fossi!

CLOTILDE.

Qual rio contrasto!!...

NORMA.

Imaginar non puossi,
O mia Clotilde!... Richiamato al Tebro
E' Pollion,

CLOTILDE.

E teco ei parte?

NORMA.

Ei tace

Il suo pensier.— Ah! s'ei fuggir tentasse!
E qui lasciarmi?!... se obbliar potesse
Questi suoi figli!...

CLOTILDA.

Ші care stranii

Fiorī te țurebъ, сь'цї дenezї копїї?

NORMA.

Nъ пїѣ... Simțiri diverse.

Suffaetua mi'a sparg.— Dragoste ші ыръ

Черк tot d'o datъ... ші suffer възндхї,

Ші de пї вѣз, нар suffer. Simț inprezntъ

Ka niči o datъ ш'zn dor ш'o пльчере

Къ де snt мѣтѣ.

CLOTILDA.

Ші епї...

NORMA.

N'аш maї fi fost'o!

CLOTILDA.

Че крѣдъ дѣптѣ!!...

NORMA

Ах п'аї idee

A mea Clotilda!... Rekiemat la Tiber

E Poalion.

CLOTILDA.

Ші ну те н?

NORMA.

Îшї таче

Кѣцетѣ.— Ваї! Де ва черка сь фѣгъ

Ші сь тѣ ласе?... d'o пѣтеа сь'шї ѣте

Апї копїлалашї!...

NORMA

CLOTILDE.

E il credi tu?

NORMA:

Non l'oso.

E' troppo tormentoso,

Troppo orrendo un tal dubbio.— Alcun s'avanza—

Va—li cela.

CLOTILDE parte coi fanciulli, Norma li abbraccia.

SCENA VIII.

ADALGISA e NORMA.

NORMA.

Adalgisa!

ADALGISA, da lontano.

(Alma, costanza.)

NORMA.

T'inoltra, o giovinetta.—

T'inoltra — E perchè tremi? — Udii che grave
A me segreto palesar tu voglia.

ADALGISA.

E' ver.— Ma, deh! ti spoglia

Della celeste austerità che splende

Negli occhi tuoi... Dammi coraggio, ond' io.

Senza alcun velo ti palesti il core.

Si prostra, NORMA la solleva.

CLOTILDA.

Ші аї креде?

NORMA.

Мъ кѣремъ.

E prea kinuitoare

Кѣр ѡдомѡда.— Нѣ шіѣ чине вине.—

Іаї— дѣте.

CLOTILDA se dŭce kŭ kopii, NORMA ıı ımbŕŕŭșiazŕ.

SCENA VIII.

ADALGISA și NORMA.

NORMA.

Adalgiso!

ADALGISA, de departe.

(Sufflet, konstanțŕ.)

NORMA.

Віно, копїлїцѣ.—

Віно— Де че tremŕŕı?— Un sekret mare

Лѣзіѣ к'аї вѣа сѣ'мї дескоперї.

ADALGISA.

Аша!— Ма, de! te șnoaie

De cereaskŕ strŕșnıchie че șplende

În okıı tŕı, dŕ'mı kŕŕațŕla prın kare

Înima mea toatŕ sŕ'đı o desкопер.

Іуценѣкіе, Norma o ardıkŕ.

NORMA.

Mi abbraccia, e parla.— che ti affligge?

ADALGISA, dopo un momento di esitazione.

...Amore...

Non ti irritar... lunga stagion pugnai
 Per soffocarlo... Ogni mia forza ei vinse...
 Ogni rimorso.— Ah! tu non sai pur dianzi
 Qual giuramento io fea!... fuggir dal tempio.
 Tradir l'altare a cui son io legata
 Abbandonar la patria...

NORMA.

Ahi! sventurata!

Del tuo primier matino
 Già turbato e il sereno!... E come? e quando
 Nacque tal fiamma in te?

ADALGISA.

Da un solo sguardo,
 Da un sol sospiro, nella sacra selva,
 A piè dell'ara, ov'io pregava il Dio.
 Tremai... sul labbro mio
 Si arrestò la preghiera: e tutta assorta
 In quel leggiadro aspetto, un altro cielo
 Mirar credetti, un altro cielo in lui.

NORMA.

(Oh rimembranza! io fui
 Così rapita al sol mirarlo in volto.)

Норма.

Învraçî m'е, Spune.— Че ай?

ADALGISA, дупъ тн moment de sfial'е.

...Аморза...

N'е te aspri... M'аd m'аd дуптат ку sine'mî
 А'а îppeka, ш'орї-че sforç'ъ 'mî o'nbînse...
 Орї-че remuşkare.— Ах! н'е шїї ънкъ
 Че ф'зр'мînt ф'кк'ъ!... с'е ф'зг din temple...
 С'е тр'даѣ аатарза, к'ї s'znt асратъ,
 С'е п'р'б'сеск patria.

Норма.

Ах! svînturato!

A diminegei taale

'Цї е тур'в'рат seninza!... К'ъм? шї знде?
 Цї s'апп'înse ast фок?

ADALGISA.

Dintr'o прівіре,

Dintr'zn sîng'zr s'zşîn, îп sakpa сеабъ
 L'атар ф'ос знде еѣ р'згам Zeza;
 Тремаѣ... не а mea бузъ
 Mî се опрї р'зга: шї assorbîтъ
 Îп др'б'г'лашаї фадъ, зп чер аатръ
 Крезуѣ къ înt'şîn, зп аат чер înr'ъnsza.

Норма.

(O s'zşvenire! ъns' mî
 Asfel ф'зѣ р'дїтъ прівїнд îп фадъ.)

ADALGISA.

Ma non mi ascolti tu?

NORMA.

Sengui, t'ascolto.

ADALGISA.

Sola furtiva al tempio
 Io l'aspetai sovente,
 Ed ogni dì più fervida
 Crebbe la fiamma ardente.

NORMA.

(Io stessa... anch' io

Arsi così. L'incanto suo fu il mio.)

ADALGISA.

Vieni, ei dicea, concedi
 Chi' o mi ti prostri ai piedi;
 Lascia che l'aura io spiri
 Dei dolci tuoi sospiri;
 Del tuo bel crin le anella
 Dammi poter bacciar.

NORMA.

(Oh! cari accenti!

Così li proferia,
 Così trovava del mio cor la via.)

ADALGISA.

Ma tu nu mă ascuți?

NORMA.

Te ascuț... urmează:

ADALGISA.

La timpuri p'askuns singur
 Îl așcentam adesea,
 Și tot mai vie flacăra'mi
 Creștea, mai arzătoare.

NORMA.

(Ești însăși'mi mi ești

Arsești așa. Încântată ești fără ș'adă mea.)

ADALGISA.

Vino, 'mi zicea ea, lasă
 Să'ți kaz ș'os da picior
 Și aș'ra'ți să pesuș'flă
 A dăchelor suspinuri;
 A p'ururății inelare
 Dă'mi voie a s'urta.

NORMA.

(Ah! scumpe vorbe!

Mi le spuneai tot așa
 Și așa 'mi aș'la caldea inimii mele!)

ADALGISA.

Dolci qual arpa armonica
 M'eran le sue parole
 Negli occhi suoi sorridere
 Vedeo più bello un sole.
 Io fui perduta— e il sono;
 D'uopo ho del tuo perdono.
 Deh! tu mi reggi e guida,
 Me rassicura, o sgrida,
 Salvami da me stessa,
 Salvami dal mio cor.

NORMA.

Ah! tergi il pianto:
 Alma non trovi di pietade avara.
 Te ancor non lega eterno nodo all'ara.

a 2.

NORMA.

Ah! sì, fa core, abbracciami:
 Perdono e ti compiango;
 Dai voti tuoi ti libero,
 I tuoi legami io frango.
 Al caro oggetto unita
 Vivrai felice ancor.

ADALGISA.

Ripeti, o ciel, ripetimi
 Sì lusinghieri accenti:

ADALGISA.

Дулачї ка арпа армоникъ
 'Ми ераѣ ворбеле саале
 Bedeam în okiï soarele
 Маї дулаче surprîzîndu'mî.
 Еѣ фѣѣ ши sînt пердѣтъ ;
 Îmi trebuie ertarea'цї:
 Мъ surprîzîпъ мѣ 'пвацѣ ;
 Мъ апѣрѣ, мѣ чеартѣ ;
 Мъ мѣнтѣе demine,
 De кѣаг inima mea.

NORMA.

Ах! нѣ маї пѣръце :

N'ai афлаат inимѣ скѣмпѣ ла мѣлѣ,
 Ш'etern под ѣпкѣ л'аатар нѣ те деагѣ.

AMBE.

NORMA.

Мѣ 'мбрацѣ, ах! фѣ'цї inимѣ.
 Те пѣпѣ, ши'цї даѣ ertare
 Îцї рѣмп еѣ легъmintele,
 Те либер де 'пкинаре.
 Кѣ скѣмпѣ объект ѣпѣтъ,
 Ferice веї трѣї.

ADALGISA.

Маї спѣне'мї, спѣне'мї, черѣде!
 Аша де дулачї кѣвѣнте :

Per te, per te s'acquetano
 I lunghi miei tormenti.
 Tu rendi a me la vita,
 Se non è colpa amor.

NORMA.

Ma di... l'amato giovane
 Quale fra noi si noma?

ADALGISA.

Culla ei non ebbe in Gallia...
 Roma gli è patria...

NORMA.

Roma!

Ed è? prosegui...

SCENA IX.

POLLIONE, e DETTE.

ADALGISA.

Il mira.

NORMA.

Ei! Pollion!...

ADALGISA.

Qual ira?

Prin tine kinziriae
 Prin tine mi s'allinb.
 De nã e amorã vinb,
 Tã vnaã 'mã o didemã.

NORMA.

Ma spune'mã... care zãnele
 Ce pune 'ntre noi are?

ADALGISA.

Nã e pãskãt în Galãia...
 Roma 'ã e patria...

NORMA.

Roma!

Și e? zãneazã...

SCENA IX.

POLLION și QUELLE ,DISE.

ADALGISA.

Bezi'ã.

NORMA.

EA! POLLION!...

ADALGISA.

Ce irb?

NORMA

NORMA.

Costui, costui dicesti?..

Ben io compresi?

ADALGISA.

Ah! si.

POLLIONE, inoltrandosi ad Adalgisa.

Misera. te! che festi?

ADALGISA

Io!...

NORMA, a Pollione.

Tremi tu? per chi?

Alcuni momenti di silenzio.

POLLIONE è confuso, ADALGISA tremente, e NORMA fremente.

Oh, non tremare, o perfido,

No, non tremar per lei...

Essa non è colpevole,

Il malfator tu sei...

Trema per te, fellone...

Pei figli tuoi... per me...

ADALGISA.

Che ascolto?... ah! Pollion:

Taci! t'arrettri! ahimè!

Si copre il volto colle mani; NORMA l'affera per un braccio, e la costringe a mirar POLLIONE; egli la segue.

NORMA.

Acesta ziseamă? asta?

Bină auziți?

ADALGISA.

Ax! ea.

ROLLIONE, apropiindu-se de ADALGISA.

Ax! ce fărâșă copilă?

ADALGISA.

Eă?...

NORMA, азї Rollion.

Тремурї? pentră cine?

Къте-ва momente de тѣcere.

ROLLION tremurat, ADALGISA tremurând, și NORMA ferbit.

Ox! nu tremura, perfide

Nu, nu tremă de dănsa...

Ea nu'ci a țigă fantele,

O fărâșă de reze!...

Căп съ tremă, фелдоане...

Pentră copii!... și mine...

ADALGISA.

Че аэз? о Полдионе:

Тацї! трацете!... ваї mie!

Иші аккопеге фаца кэ тѣнїле; NORMA о апукъ де врац
 ши о констринде а прївї пе ROLLION, кафе о зрмеазь.

NORMA

a 3.

NORMA.

Oh! di qual sei tu vittima
 Crudo e funesto inganno!
 Pria che costui conoscere
 T'era il morir men danno.
 Fonte d'eternè lagrime.
 L'empio a te pure aperse...
 D'orribil vel coperse
 L'aurora de' tuoi dì.

ADALGISA.

Oh! qual traspare orribile
 Dal tuo parlar mistero!
 Trema il mio cor di chiedere,
 Trema d'udire il vero...
 Tutta comprendo, o misera,
 Tutta la mia sventura...
 Essa non ha misura,
 Se m'ingannò così.

POLLIONE.

Norma! de' tuoi rimproveri
 Segno non farmi adesso.
 Deh! a questa afflitta vergine
 Sia respirar concesso...
 Copra a quell' alma ingenua,
 Copra nostr' onte un velo...

a 3.

NORMA.

O! чѣ амъцире гроазникъ!
 Че крѹдѣ викаеніе!
 A astѹї om кѹпоадере
 'Цїа ѳнтрекут ши моартеа.
 Isvop d'eterne лакръме
 Викаенѹа ѳї deskise...
 Ш'а виеѳї dimineaѹъ
 Гроазв 'цї о ѳпвѣаї.

ADALGISA.

Ox! че гроазв кѹвѳнтеле'цї
 Misterѹа ми'а аратъ!
 S'avy, inima'mї tremѹръ,
 Съ каѹт адевѹрѹа...
 Ёмї simѹ nenorocїrie,
 Ваї mie! ле simѹ toate...
 Sѹnt фѹръ марѳїнї, дака
 Aчест феа т'амѹцї.

ROLLON.

Norma! цїне'цї мѹстрѹrie
 Пе сеамѹ'мї d'алѹ datъ.
 De! ласѹ вѣта верѳїне
 Пѹѳїп сѹ маї resѹфѳае...
 Rѹminea-ne askѹnde o
 Aчестѹї кѹрат сѹфѳае...

Giudichi solo il cielo
Qual più di noi falli.

NORMA.

Perfido!

POLLICENE, per allontanarsi.

Or basti.

NORMA.

Fermati—

E a me sottrarti sperì?

POLLICENE.

M'udrai fra poco.

NORMA

E' inutile;

Leggo ne' tuoi pensieri.
Ma di: puoi tu nutrire
Speme qual nutri ardire?
Non è in mia man costei?
In mio poter non è?

POLLICENE.

Cielo!... e inferire in lei
Potresti?

NORMA.

In tutti e in me.

Judice singur черга
 Чине маї мѣат грешї.

NORMA.

Perfidě!

ROLLION, врънд а се депърта.

DESTA.

NORMA.

Шї крeзї сѣ скaпї de mine? —
 СТЪ ДОКУЗАЇ.—

ROLLION.

Ворвїм апої.

NORMA.

Вїкасапуле;

Чїтеск їн куцетареа'дї.
 Ма спухе'мї, аї сперапцѣ
 Пе кѣт їдї е валданцѣ?
 Еа нѣ е 'нтр'а меа тѣпѣ?
 Нѣ е 'н пѣтереа меа?...

ROLLION.

О чер!... шї ка о феаррѣ
 Ку са...

NORMA.

Ку... тодї, ку... mine.

NORMA

POLLIONE.

No, no'l farai.

NORMA.

Vietarmelo

Credi, o fellow?...

POLLIONE.

Io l'oso.

Afferra Adalgisa.

Vieni.

ADALGISA, dividendosi da lui.

Mi lascia; scostati...

Tu sei di Nodma sposo.

POLLIONE.

Qual io mi fossi obblo...

L'amante tuo son io.

E' mio destino amarti...

Destin costei fuggir.

NORMA, reprimendo il furore.

Ebben: lo compi... e parti...

ad Adalgisa.

Seguilo.

ADALGISA.

Ah! pria morir.

POLLION.

N'eї fac'e o.

NORMA.

FELΛON! ши кредер'аї

A тѣ опрі?

POLLION.

Kυtez'o.

Bъпече не Adalgisa.

Bino.

ADALGISA, trъgъndъse.

Fъцї, ласъ-тѣ...

Tъ ецї аа Normeї mire.

POLLION.

Чѣ am fost eъ am xїtat'o...

Amantъ'цї sunt акум.

'Mї e soart'a te њvi...

'Mi e скрис а о фъцї.

NORMA, њнекъndъ'ши fъria.

Xeї bine : фъо... dъte

Kъtre Adalgisa.

Kъ ел.

ADALGISA.

Maї bine mor.

a 3.

NORMA, prorompendo.

Vanne, sì, mi lascia, indegno,
 Figli obblia, promesse onore.
 Maledetto dal mio sdegno,
 Non godrai d'un' empio amore.
 Te sull' onde, te sui venti
 Seguiran mie furie ardenti;
 Mia vendetta, e notte, e giorno
 Ruggirà d'intorno a te.

POLLIONE, disperatamente.

Fremi pure, e angoscia eterna
 Pur m'imprechi il tuo furore!
 Questo amor che mi governa
 E' di te, di me maggiore. .
 Dio non v'ha che mali inventi
 De' miei mali più cocenti...
 Maledetto io fui quel giorno
 Che il destin t'offerse a me.

ADALGISA, supplichevole a NORMA.

Ah non fia, non fia ch'io costi
 Al tuo cor rio dolore...
 Mari e monti sian fraposti
 Fra me sempre e'l tradirore...

a 3.

NORMA, прекърмѣнд.

Du-te, lasъ-тѣ, sperѣzure,
 Uite fiї promisѣ, opoare.
 Blastemat d'a mea furoare.
 Nu aї parte d'ast amor.
 Peste unde, peste vinturi
 Tѣaѣzuri furiile melde;
 Rѣsburarea'mї zi mi poapte
 Їnprefururi va țina.

ROLLION.

Tremurѣ, ш'eterne kinuri
 Las' sѣ'mї urѣ a ta furoare!
 Ast amor ce тѣ konduce
 De кѣт noi e мѣлт mai mare...
 Nu e Zeї sѣ'nbente rede
 Mai ferbindї de alde melde...
 N'аш mai fi apukat zioa
 Кѣнд ешїшї naintea mea.

ADALGISA, rугѣtoare кѣtre NORMA.

Ah! sѣ n'apuk a'її mai face
 O durerѣ аша de mare...
 Fie 'ntre vїkaseп mi mine
 Mунци шї мѣрї чngrozitoare...

Soffocar saprò i lamenti,
Divorar i miei tormenti
Morirò perchè ritorno
Faccia il crudo ai figli e a te.

Squillano i sacri bronzi del tempio. NORMA è chiamata
ai riti. Ella respinge d'un braccio POLLIONE e gli ac-
cenna di uscire. POLLIONE si allontana furente.

CALA IL SIPARIO.

Ци-воѣ, ци-воѣ съ 'пгѣцѣ кинѣрѣ,
 Съ 'пнек подѣрѣ де сѣспинѣрѣ.
 Воѣ мѣрѣ съ почѣ пе крѣдѣа
 Цѣе, фѣилор а'а да.

Сѣпѣ сакреде брѣнзѣрѣ ааде темпѣазѣрѣ. Норма е киѣматѣ
 аа рѣтѣрѣ; ѣмпѣнѣ пе РѣЛЛИОН шѣ аратѣ съ сасѣ.
 РѣЛЛИОН се депѣртеазѣ пе фѣфѣш.

САДЕ СИРАИУЛ.

A T T O II

SCENA I.

Interno dell'abitazione di NORMA. Da una parte un letto romano coperto di pelle d'orso. I figli di NORMA sono addormentati.

NORMA con una lampa e pugnale alla mano. Siede e posa la lampa sopra una tavola. E' pallida, contraffatta ect.

Dormono entrambi... Non vedran la mano
Che li percuote.— Non pentirti o core;
Viver non ponno... Qui supplizio, e in Roma
Obbrobio avrian.— Peggior supplizio assai...
Schiavi d'una matrigna.— Ah! no: giamai.

Sorge.

Muoiano, sì.— Non posso (fa un passo e si ferma.)
Avvicinarmi: un gel mi prende, e in fronte
Mi si solleva il crin.— I figli uccido!..
Teneri figli... in questo sen concetti,
Da questo sen nutriti... essi pur dianzi
Delizia mia... ne' miei rimorsi istessi
Raggio di speme... essi nel cui sorriso
Il perdono del ciel mirar credei!..
Io, io li svenirò!... Di che son rei?

ACTUL II

SCENA I.

Întră într-o locuință NORMEI. De o parte un pat roman coperit cu perdele de țes. Fiii NORMEI sânt adormiți.

NORMA ку о лампѣ шѣ ун пушпаа ѡ тѣлѣ. Shade шѣ пу-
ле лампа пе о масѣ. Е паллѣдѣ, тѣрѣратѣ, etc.

Dorm amândoi, dorm... Nu vor vedea tână
Kare'i isbește.— O inimă! 'nainte.

Nu pot trăi... Aci moartea mi'n Roma
Batjocurii aveavor.— Mi mai rea moarte.
Sclavii unei vitrice.— Ah! nici o dată.

Se scoală.

Мозръ, сі — N'am pierdere

A m'apropia: un țes m'ă conșinde
Și pârșă mi se 'nșioră.— Îmi ȳchid fiii!...

Копѣлаашѣїї меї!... конченуѣї ѡ сѣну'мѣ,
Хрѣниѣї дѣн сѣну'мѣ... Fosta'mă бѣжѣгіе...

Și 'n ȳemșikarea кѣцѣтѣлѣї ȳnsuși
Rază de speranță... 'n sȳrrișă kȳror
Kredeam kȳ vȳz a черѣлѣї ertare!...

Еѳ, еѳ сѣї ѡнѣжѣнѣї?!... Kare л'е vȳna?

Silenzio.

Di Pollion son figli:

Ecco il delitto: Essi per me son morti:

Mojan per lui: n'abbia rimorso il crudo

N'abbia rimorso anche all'amante in braccio,

E non sia pena che la sua somigli.

Feriam...

S'incammina verso il letto: alza il pugnale; essa
da un grido inorridita, i figli si svegliano.

Ah! no... son figli miei!... miei figli!

Gli abbraccia e piange

Clotilde!

SCENA II.

CLOTILDE e DETTA.

NORMA.

Corri... vola...

Adalgisa a me guida.

CLOTILDE.

Ella qui presso
Solitaria si aggira, e prega, e plora.

NORMA.

Va—Si emendi il mio fallo... e poi... si mora.

Clotilde parte.

Тъчере.

Lxi Podion sunt fiī:

Eatъде крѣма: sѳnt морцї pentru mine:

Моаръ ши дѳї: ши аїбъ'ши ретушкареа,

Аїб'о крѳдѳа ши 'п брацеде amanteї,

Ши кинѳї fie фѳрѳ асемънаре

Sъ isbim...

Пасъ кѳтре пат: ардикъ пѳтпаљуа: дѳ вѳ цї-
пѳт спѳимїнатѳ: копїї se децеантѳ.

А! нѳ... sѳnt fiī!.. аї мѳї fiī!

її їмбрацѳ ши пѳвѳце.

Клотїлд'о!

SCENA II.

CLOTILDA și DISA.

Норма.

Алеаргъ... сеоаръ...

П'Адаѳїса addo'mї.

CLOTILDA.

Еа п'ачї, tot ѳмбѳѳ
Sїngѳratїкѳ, se роарѳ ши пѳвѳце.

Норма.

Dѳte—sѳ'mї дрег кѳлапа, ши мор да ѳрмѳ.

Клотїада есе.

SCENA III.

ADALGISA e NORMA.

ADALGISA.

Mi chiami, o Norma!... Qual ti copre il volto
Tristo pallor?

NORMA.

Pallor di morte.— Io tutta
L'onta mia ti rivelo. A me prostrata
Eri tu dianzi... a te mi prostro adesso,
E questi figli... e sai di chi son figli...
Nelle tue braccia io pongo.

ADALGISA

O sventurati!

O innocenti fanciulli!

NORMA.

Ah! sì... li piangi...
Se tu sapessi!... ma infernal segreto
Ti si nasconda. Una preghiera sola
Odi, e l'adempi, se pietà pur merta
Il presente mio duolo... e il duolo futuro.

ADALGISA.

Tutto, tutto io prometto.

NORMA.

Il giura.

SCENA III.

ADALGISA și NORMA.

ADALGISA.

Мъ кіемї, о Norma!... Че tristъ пълліге
'Цї аккопере фаца?

NORMA.

Пъллігеа торці—
Тоатъ рѹшїнеа'мї 'цї о дескопер. Dїнеаорї
Къдеаї 'nainte'мї..., ш'акѹт еѹ 'nainte'цї,
Kaz, шї копїлашїї— де кѹпоцї пърїпцїї. —
Îн брацеде таде 'ї пзїѹ.

ADALGISA.

О свїнтурацїї,
О перорочїї копїї!

NORMA.

Аша, ах! пълвцеї...
De аї цї... ma infernalѹа sekret fie'цї
Лскѹнс.— Те роф пѹтаї, ш'азї'мї рѹга
Шї îмплїнещєо, de meritъ мїлѹ
Dorѹ'мї d'акѹма шї dorѹа ч'ашент ѹпкѹ.

ADALGISA.

Toate, toate'цї promittѹ.

NORMA.

JURЪ.

ADALGISA.

Il giuro.

NORMA.

Odi—Purgar quest'aura
 Contaminata dalla mia presanzā
 Ho risoluto, nè trar meco io posso
 Questi infelici... a te gli affido...

ADALGISA.

O cielo !

A me gli affidi ?

NORMA.

Nel romano campo
 Guidali a lui... che nominar non oso.

ADALGISA.

Oh! che mai chiedi ?

NORMA

Sposo

Ti sia men crudo.—io gli perdono, e moro.

ADALGISA.

Sposo!... Ah! non mai...

NORMA.

Pei figli suoi t'imploro.
 Deh! con te, con te li prendi...
 Li sostieni, li difendi...
 Non ti chiedo onori e fasci;
 A'tuoi figli ei fian serbati.

ADALGISA.

Юрѣ о.

NORMA.

ASKYATЬ. — Ast' aхрѣ
 Пінгъритѣ d'amea fiиндѣ s'о кърѣд
 Ам хотърит. Нѣ почѣ тѣрѣ кѣ mine
 Ш'ащѣ neferичѣ... и affidѣ die.

ADALGISA.

О чер!

'Taffizi mie?

NORMA.

În табѣра romanѣ
 Дѣи да ачелла... да кърѣи пѣте... ваѣ mie!

ADALGISA.

Ах! че маѣ черѣ?

NORMA.

Soѣ fie'цѣ
 Маѣ пѣдин крѣд— îа ерт, ши мор îн паче.

ADALGISA.

Soѣ!... ах! пѣмаѣ...

NORMA.

Pe fiин sѣѣ te жѣр.
 De! кѣ tine, маѣ кѣ tine...
 Апѣрѣи ши иѣ сѣѣне...
 Нѣ иѣ чер' опорѣ ши фашѣ—
 П'а fiинор тѣѣ прѣвѣндѣ.—

Prego sol che i miei non lasci
Schivi, abbiatti, abbandonati...
Basti a te che dispetzata
Che tradita io fui per te.

ADALGISA.

Norma! ah! Norma, ancora amata.
Madre ancor sarai per me.
Tienti i figli. Non fia mai
Ch'io tolga a queste arene.

NORMA.

Tu giurasti... |

ADALGISA.

Sì, giurai...
Ma il tuo bene, il sol tuo bene.
Vado al campo, ed all'ingrato
Tutti io reco i tuoi lamenti:
La pietà che mi hai destato
Parlerà sublimi accenti...
Spera, spera... amor, natura
Ridestarsi il lui vedrai...
Del suo cor son io sicura...
Norma ancor vi regnerà.

NORMA.

Ch'io lo preghi?... Ah! no: giammai.
Più non t'odo—parti... va.

Te rog puzmăi sѣ nѣi lașii
 Sklavii, abbiecii în pѣrѣsințѣ...

'Ți e destulă kѣ pentrѣ tine
 Mѣ trѣdѣ și mѣ ȣertfi.

ADALGISA.

Normă! a! Normă iar prin mine
 Beii fi mѣmѣ și amatѣ.

Ține'ți fiii. Niçi o datѣ
 Nѣ m'oș despѣrți de tine.

NORMA.

Тѣ ȣураșii...

ADALGISA.

Și, sѣnt ȣуратѣ,
 Ma ne singurѣla tѣș bine.

Pas la kѣmp, și la ințrată,
 'Iarѣt toatele'ți lamente;

Mila че'mi ai deșentat'o

Ba vorbi sѣblimѣ aчete...

Șperѣ, șperѣ... amor, patѣrѣ

Beii vedea redēșentate...

Inima dѣi m'assigѣrѣ...

Norma iar imi va domni.

NORMA.

Еѣ sѣ'а rog?... Ah! niçi o datѣ.

Nѣ vorș sѣ tѣ așz. — Pornеșe.

NORMA

a 2.

ADALGISA.

Mira, o Norma, a tuoi ginocchi

Questi cari pargoletti.

Ah! pietà di lor ti tocchi

Se non hai di te pietà.

NORMA.

Ah! perchè la mia costanza

Vuoi scemar con molli affetti?

Piu lusinghe, più speranza

Presso a morte un cor non ha.

ADALGISA.

Cedi... deh! cedi,

NORMA.

Ah! lasciami.—

Ei t'ama.

ADALGISA.

E già sen pente.

NORMA.

E tu?...

ADALGISA.

Lo amai... quest'anima

Sol l'amistade or sente.

NORMA.

O giovinetta!... E vuoi?

ADALGISA.

Renderti i dritti tuoi,

ACTUL II.
AMBE.

69

ADALGISA.

La cești, o Norma, cât
Ași prunci fără rătăte.
Pentru ei inima'și bat
De n'ai milă pentru tine.

NORMA.

Ah! de ce a mea constanță
Cerchi s'o'mnoși cu pietate?
Lângă moarte nici speranță
Nu rămase pentru mine.

ADALGISA

Cede... de! cede.

NORMA.

Ah! lasă-mă.

Ea te amă.

ADALGISA.

Se repinte.

NORMA.

Și tu?...

ADALGISA.

'L amăși... ast' inimă
Prietina simte.

NORMA.

Копилă!... și ai vrea?

ADALGISA.

Drăgăle a'și redă,

NORMA

O teco al cielo e agli uomini
Giuro celarmi ognor.

NORMA.

Hai vinto... hai vinto... abbracciami.
Trovo un'amica ancor.

a 2.

Sì, fino all'ore estreme
Compagna tua m'avrai:
Per ricovrarci insieme
Ampia è la terra assai.
Teco del Fato all'onte
Ferma opporrò la fronte,
Finchè il mio core a battere
Io sento sul tuo cor. (Partono.)

SCENA IV.

Luogo solitario presso il bosco dei Druidi, cinto da burroni e da caverne. In fondo un lago attraversato da un ponte di pietra.

GUERRIERI GALLI.

CHORO.

I.

Non parti?

II.

Finora è al campo
Tutto il dice. I feri carmi,

ACTUL II.

11

Saŭ жур да оамени, черудуї,
Ку тинѣ а тѣ аскунде.

Норма.

Аї винс... іпвинс... імбрадѣмѣ.
Маї афлѣ о амікѣ.

АМБИ.

Si, піпѣ 'п ога' estremѣ
Авеа-тѣ веї консоадѣ:
Спрѣ адѣпостѣа nostrѣ
Destѣа de марѣ е дѣмеа
Ку тине 'пкотра соартѣї
Воѣ пѣне фертѣ фрѣнте,
Пе кѣт вѣтѣндѣ'мі ініма
Пе ініма'ці сімѣї-воѣ. (es)

SCENA IV.

Lok singuratik аьогѣ дѣмбрава Drevidiar, іпкондѣрат
de ріне ші де пещерї. Іп фѣнд зп аак песте каре тре-
че о пѣнѣ де пеатѣ

RESBOINICI GALLI.

Снову.

I.

Ну порпі?

II.

Іп кѣтп е зпкѣ

Toatѣ о спѣн: кѣптечї грозабе,

NORMA

Il fragor, il suon dell'armi,
Delle insegne il ventillar.

TUTTI.

Attendiam: un breve inciampo
Non ci turbi, non ci arresti;
E in silenzio il cor si appresti
La grand'opra a consumar.

SCENA V.

OROVESO e DETTI.

OROVESO.

Guerrieri! a voi venirne
Credea foriero d'avvenir migliore.
Il generoso ardore,
L'ira che in sen vi bolle
Io credea secondar; ma il Dio non volle.

CORO.

Come? E le nostre selve
L'abborrito Proconsole non lascia?
Non riede al Tebro?

OROVESO.

Un più temuto e fiero
Latino condottiero
A Pollion succede, e di novellé
Possenti legioni
Afforza il campo che ne tien prigioni.

Ал армелор сунет, стомот
 Ши де стегурї, вїнтурареа.

ТОГІ.

С' ащептѣм. Мічеле педечї
 Нѣ не турбе, нѣ не цїе ;
 Сѣ fim gata їн тѣчере
 Супре 'мплаїнеа мареї фанте.

SCENA V.

OROVESO și ,DISI.

OROVESO.

Кредеам авенї, ресвоїнічї,
 Сѣ в'аннунцї о маї вунѣ аввенїре
 Ценероаса-в' ардоаре
 Ура че їн сїп вѣ фербе
 Кредеам сѣ де аѣхт ; ма п'о врѣ Зеуа.

СНОБУ.

Кум ? ши алде поастре сеабе
 Урїчїосѣа Проконсѣа нѣ де дасѣ ?
 Нѣ се 'нтоарнѣ ла Тїбер ?

OROVESO.

Маї крунт Латїн ресвоїнік
 Луї Подліон сѣччедє, ш'алте пѣоє
 Пѣтернічї деціоанє
 Рентѣреѣе кѣшнѣа че прїншї не цїне.

NORMA

CORO.

E Norma il sa? Di pace
E' consigliera ancor?

OROVESO.

Invan di Norma

La mente investigai; sembra che il Nume
Più non favelli a lei, che oblio la prenda
Dell'universo.

CORO.

E che far pensi?

OROVESO.

Al fato

Piegar la fronte, separarci, e nullo
Lasciar sospetto del fallito intento.

CORO.

E finger sempre?

OROVESO.

Amara legge! il sento.

Ah! del Tebro al giogo indegno
Fremo io pure, e all'armi anelo;
Ma nemico è sempre il cielo.

Ma consiglio è il simular.
Divoriamo in cor lo sdegno,
Tal che Roma estinto il creda;
Di verrà che desto ei rieda
Più tremendo a divampar.

CHORU.

Ші Norm'о щіе? La паче
Tot ne маї іnvітъ?

OROVESO.

Îndarn черкат'am

A Normei minte; паре-се къ Zeza
Nyї маї ворбеще, ші 'ntreg unіversul
Ea 'a ar ڑita.

CHORU.

Ші че съ фачем?

OROVESO.

Soarteї

A 'nkaina fruntea, a ne desface
Ш'a нѹ аѣса препѹс d'аа nostrу кѹдет.

CHORU.

Ш'a не tot префаче?

OROVESO.

Амаръ деце!

L'аа Тіврѹлѹї жѹг невредник
Ші еѣ trem; ах! doresk арме:
Ma черѹа se'mprotівеще
Ші не'пвад' a syfferi.
Сѣ 'пнекъм неказѹа nostrу
În кът Roma stins сѣ'а креазѣ,
Ш'аної децентат о датѣ
Маї грозав ва есѹкні.

CORO.

Si fingiam, se il finger giovi ;
 Ma il furore in sen si covi.
 Guai per Roma allor che il segno
 Dia dell'armi il sacro altar ! (Partono)

SCENA VI.

Tempio d'Irminsul — Ara da un lato

NORMA indi CLOTILDE

NORMA.

Ei tonerà... Si, mia fidanzza è posta
 In Adalgisa: Ei tornerà pentito,
 Supplichevole, amante. Oh! a tal pensiero
 Sparisce il nuvol nero
 Che mi premea la fronte, e il Sol m'arride,
 Come del primo amore ai di felici (esce Clotilde)
 Clotilde !

CLOTILDE.

O Norma !... Uopo è d'ardir.

NORMA,

Che dici?

CLOTILDE.

Lassa !

NORMA.

Favella.

CHORU.

Fie dar sã ne prefacem
 Ma 'n sîn coacãze fuzoare. *Ala! ô! ô!*
 Bai de Roma cãnd altarã
 Armeilor semnaã ba da! (es)

SCENA VI.

Тешпаз аўї Irmînãza — Altar de o parte.

NORMA шї апої CLOTILDA.

NORMA.

Se va 'nturna ea... Sî, în Adaçisa
 'Mî am puz kredinça. — Kýt ea veni-ba
 Rугътор, amoros. Ah! da ast kúçet
 Despare porã negrã.
 Че'мї strivea fruntea; soarele'mî sãrãde
 Ka 'n primã amor, în ferichelei zãlãe (esc Kлот)
 Клотãdo!

CLOTILDA.

О НОРМЪ'!... аї кўрацї.

NORMA.

Че este?

CLOTILDA.

О баї!

NORMA.

Ворвеще.

NORMA

CLOTILDE.

Indarno

Parlò Adalgisa, e pianse.

NORMA.

Ed io fidarmi

Di lei dovea? Di mano uscirmi, e bella
 Del suo dolore presentarsi all'empio
 Ella tramava.

CLOTILDE.

Ella ritorna al tempio.

Trista, dolente implora
 Di profferir suoi voti.

NORMA

Ed egli?

CLOTILDE.

Ed egli

Rapirla giura anco all'altar del Nume.

NORMA.

Troppo il fellon presume.
 Lo previen mia vendetta—e qui di sangue...
 Sangue romano... scorreran torrenti.

Si appressa all'ara, e batte tre volte lo scudo

d'Irminsul.

CORO di dentro.

Squilla il bronzo del Dio!

CLOTILDE.

Cielo! che tenti?

CLOTILDA.

Syrda

Ворбі, пльнсе Adăncisa.

NORMA.

Ші еѣ оаре

Тревѣна с'о крез? Еа пѣндеа съ скапе
 Din тѣпѣ'мї ші велаѣ d'a sa дѣрере
 Съ'мї еасъ 'nainteї.

CLOTILDA.

Акѣм е'п темпав

Трїстѣ, дѣіоасѣ, роагѣ
 А'шї фаче їнкінафеа.

NORMA:

Ші еа?

CLOTILDA.

Еа жѣрѣ

Ѣнкѣ а о рѣпї din аатарѣа сакрѣ.

NORMA.

Мѣат се 'ntinde феадопѣа.

Реѣвѣнафеа'мї 'а ажѣнѣе,— ші torrente
 De сѣнѣе кѣрѣе-вор... de roman сѣнѣе.

Se дѣче да аатар ші вате de trei ої скѣдѣа
 дѣї Ірмінсѣа.

CHORU din пѣзнтрѣ.

Бронѣа Зеѣаѣї сѣпѣ!

CLOTILDA.

О чер! че кѣѣѣї?

SCENA VII.

Accorrono da varie parti OROVESO, i Druidi, i Bardi e le Ministre. A poco a poco il tempio si riempie d'armati. NORMA si colloca sull'altare.

OROVESO.

Norma! che fu? Percosso
Lo scudo d'Irminsul, quali alla terra
Decreti intima?

NORMA.

Guerra

Strage, sterminio.

OROVESO.

E a noi pur dianzi pace
S'imponea pel tuo labbro!

NORMA.

Ed ira adesso,

Armi, furore e morti.

Il cantico di guerra alzate, o forti.

INNO GUERRIERO.

I.

Guerra, guerra! Le galliche selve
Quante han querce producon guerrier.
Quai sui greggi fameliche belve
Sui Romani van essi a cader.

SCENA VII.

Асаргъ din toate пѣрциле ОРОВЕСО, Дрѣидиі, Bardii, ministreде. Пѣрцин кѣте пѣрцин темпаз се іоплае де армаці. НОРМА се сте пе аатар.

ОРОВЕСО.

НОРМЪ! че фѣ?— ІСБИТѸА
СКѸД АД ДѸІ ІРМІНСѸА каре decrete
Іntimъ terreї?

НОРМА.

РЕСВОИѸ.

Stinѣerї, peirї.

ОРОВЕСО.

Ші маї пainte паче
Nї се 'мпѣнеа прїп дїмбѣ'цї!

НОРМА.

Ш'акѸм ірѣ

Арме, фѣроаре, моарте.
Кѣнтек ресвоѣдѸї алдацї ресвоїпїчї.

ІМНУ РЕСВОІМІСУ.

I.

РЕСВОИѸ, РЕСВОИѸ! Гаалїчеле седае
ПродѸк ресвоїпїчї кѣдї аѸ ѣеѣарї.
Ка песте тѸрме фдѣмѣnde фѣаре
Кѣзѣnd кѣдеа-вор песте Романї.

II.

Sangue, sangue! Le galliche scuri
 Fino al tronco bagnate ne son.
 Sovra i flutti del Ligeri impuri,
 Ei gorgolia con funebre suon.

III.

Strage, strage, sterminio, vendetta:
 Già comincia, si compie, si affretta.
 Come biade da falci mietute
 Son di Roma le schiere cadute
 Tronchi i vanni, recisi gli artigli,
 Abbattuta ecco l'aquila al suol.
 A mirar il trionfo dei figli
 Viene il Dio sovra un raggio di Sol.

OROVESO.

Nè compì il rito, o Norma?
 Nè la vittima accenni?

NORMA.

Ella fia pronta
 Non mai l'altar tremendo
 Di vittime mancò.—Ma qual tumulto.

SCENA VIII.

CLOTILDE frettolosa e DETTI.

CLOTILDE.

Al nostro tempio insulto

II.

Sънце, сънце, галлицеле скъре
 Sunt îmmunate mîpъ 'n mъner
 Peste spurcatele unde Liçerii
 ГОЛГЫЕ ГРОЗНИК ФУПЕБРЪ SON.

III.

Peiri, peiri, stinçeri resbъpare
 Încep, mî grabnik se împlinesk.
 Ka secerate, kълkate spîce
 Sunt аде Romei лециони къзъте.
 Arini trъnkate, гяреде smълse,
 Eatъi бътътъ аквила жес.
 Къ vine Zex 'n razъ de soare
 Тризмфъа филаор а приви.

OROVESO.

Niçi ritъa împlini, Norma,
 Niçi пe аръци viktima.

NORMA.

Еа ва fi rata.

Niçi o datъ tremъnd аатаръа
 N'avy lipsъ de жертфе.— Ма че streapъd !

SCENA VIII.

CLOTILDA grabnică, și ,DI,SI.

CLOTILDA.

Къakat ne este tempay.

Fece un Romano: nella sacra chiostra
Delle vergini alunne egli fu colto.

TUTTI.

Un Romano!

NORMA.

(Che ascolto ?

Se mai foss' egli !)

TUTTI.

A noi vien tratto.

NORMA.

(E' desso.)

SCENA IX.

POLLIONE fra soldati e DETTI.

OROVESO.

E' Pollion!

NORMA.

(Son vendicata adesso.)

OROVESO.

Sacrilego nemico, e chi ti spinse
A violar queste temute soglie,
A sfidar l'ira d'Irminsul?

POLLIONE.

Ferisci;

Ma non interrogami.

NORMA, svelandosi.

Io ferir deggio.

Scostatevi.

Un Roman strâbește: mi 'n sakpă klostpă
Înkinateлор вершині еа се prinse.

ТОТИ.

Un Roman?

NORMA.

(Азз bine?

O! d'ar fi ea!)

ТОТИ.

Еатъ 'а addyk.

NORMA.

(Е дънса.)

SCENA IX.

POLLION între soldați și DI,SI.

OROVESO.

Е Поллион!

NORMA.

(Sunt peshynat' akyma.

OROVESO.

Sakpidece vrbjamaș, čine te 'mpinse
A kьaka ačeste ppozave pragyp'i?
Ipa' a sfida лy'i lpminsъд?

POLLION.

Isbeče.

III пy mь întreба.

NORMA, apъtъndyse.

Еў, еў isbi-воў.

Депъртаці-въ.

NORMA

POLLIONE.

Chi veggio?

Norma!

NORMA.

Sì, Norma.

TUTTI.

Il sacro ferro impugna,
Vendica il tempio e il Dio.

NORMA, (Prende il pugnale dalle mani
di Oroveso.)

Sì, feriamo... Ah! (Si arresta.)

TUTTI.

Tu tremi?

OROVESO.

Che fia? Perchè t'arresti?

NORMA.

(Poss'io sentir pietà!)

CORO.

Ferisci.

NORMA.

Io deggio

Interrogarlo... investigar qual sia
L'insidiata o complice ministra
Che il profan persuase a fallo estremo.
Ite per poco.

OROVESO e CORO.

(Che far pensa?)

ROLLION.

Че въз ?

NORMA !

NORMA:

Si, NORMA.

TOTI.

'Млүмнъ ferrуа sакрү
Resвүпъ temple ші Zexa.

NORMA; ia птшпааѣа dпn тѣпа лүї
Orovoso.)

Da ! съ isвim... Ах ! (Se опреце.)

TOTI.

Тъ tremї ?

NORMA.

(Ах ! пз почнү еѣ.)

Orovoso.

Че съ fie ? че те цине ?

NORMA.

(Почнү simđi мiаѣ !)

CHORU.

Isбеще.

NORMA.

Am тревүндъ

Съ'а ѣнтреб... съ аѣлз чине съ fie

Amъцита saѣ компаичеа министръ

Че 'n фър-де-деце не профан ѣмпинсе.

Пүцпн въ траѣцї.

Orovoso și CHORU.

(Ч'аре де гънд?)

POLLIONE.

(Io tremo.)

(Oroveso e il Coro si ritirano. Il tempio rimane sgombro.)

SCENA X.

NORMA e POLLIONE.

NORMA.

In mia mano alfin tu sei:
 Nium potria spezzar tuoi nodi
 Io lo posso.

POLLIONE.

Tu non dêi.

NORMA.

Io lo voglio.

POLLIONE

Come!

NORMA.

M'odi.

Pel tuo Dio, pe' figli tuoi...
 Giurar dêi, che d'ora in poi...
 Adalgisa fuggirai...
 All'altar non la torrai...
 E la vita ti perdono...
 E non più ti rivedrò.
 Guira.

POLLION.

(Трешур.)

Ogroveso mi хорѳа se retrag. Темпаѳа гешъ-
не гоа.

SCENA X.

NORMA și POLLION.

NORMA.

În sfîrșit îmi eșî în тѳпъ;
Nimenî poate sѳ te scape
Eș o почѳ.

POLLION.

Тѳ нѳ se каде.

NORMA.

O voiesk.

POLLION.

Кѳм?

NORMA

Мѳ аскѳлтѳ:

П'ад тѳѳ Zeș ne fiîî тѳî...

Јѳрѳ къ d'акѳм painte...

Веî фѳѳ de Adalçisa...

Din altar нѳ o веî smѳѳe...

Шî îѳî ert apoî viaѳa...

Шî maî мѳѳт sѳ нѳ te вѳѳ.—

Јѳрѳ.

NORMA

POLLIONE.

No: sì vil non sono.

NORMA.

Giura, giura.

POLLIONE.

Ah! pria morirò.

NORMA.

Non sai tu che il mio cuore
Passa il tuo?

POLLIONE.

Ch'ei piombi, attendo.

NORMA.

Non sai tu che ai figli in core
Questo ferro?.

POLLIONE.

Oh Dio! che intendo?

NORMA.

Sì, sovr' essi alzai la punta.
Vedi... vedi... a che son giunta!...
Non ferii, ma tosto... adesso
Consumar poss'io l'eccesso...
Un istante, e d'esser madre
Mi poss'io dimenticar.

POLLIONE.

Ah! crudele, in sen del padre
Il pugnol tu dêi vibrar.
A me il porgi.

ROLLION.

Ny: ny sunt kodard.

NORMA.

JURЬ, JURЬ.

ROLLION.

Maї bine mor.

NORMA.

Ny шїї ty k'a mea furoare
P'a ta 'ntreche.

ROLLION.

Kazь, agent.

NORMA.

Ny шїї ty kь ferrуа asta
În fiіі ty...

ROLLION.

Чер! ч'ауз?

NORMA.

Si, asuprăе алцаї vіrфуа...

Bezī... o! bezī... unde am ajuns!...

Ny isbīї, ma 'ndat' akuma

Sunt în stare a sьvīrшї.

Un minut... шї kь sunt mumть

Почї de tot a ть_їта.

ROLLION.

Ax! în sīnуа meї, o krydь,

Плъть ferrуа, шї ny sta.

Addo'а mie.

NORMA

NORMA.

A te!

POLLION.

Che spento

Cada io solo!

NORMA.

Solo!... tutti.

I Romani a cento a cento
 Fian mietuti, fian distrutti.

L'Adalgisa...

POLLION.

Ahimè!

NORMA.

Infedele

A' suoi voti...

POLLION.

Ebben, crudele?

NORMA.

Adalgisa fia punita;

Nelle fiamme perirà.

POLLION.

Oh! ti prendi la mia vita,

Ma di lei, di lei pietà.

a 2.

NORMA.

Preghi alfine? indegno! è tardi

Nel suo cor ti vo' ferire.

NORMA.

Ціе!

ROLLION.

ЖЪРТЪ

Съ каз сингър.

NORMA.

Сингър!... Тоуї.

Romanii кѹ syte, syte

Jungiese ши казъ стинші...

Ададѣса...

ROLLION.

Ваї!

NORMA.

СПЕРЖУРЪ

La 'nkinareai...

ROLLION.

Бине, крѹдо?

NORMA.

Ададѣса жѹртѹрѹ фіе;

În флакѹре ва пері.

ROLLION.

Ох! îmi smѹѹѹе а mea виаѹѹ,

Ma de ea, de ea айї мїлѹ.

AMBI.

NORMA.

Mi te роѹї акѹт, спѹржѹре:

Te isbesk îн пѹпѹа еї!

Già mi pasco ne tuoi sguardi,
 Del tuo duol, del suo morire.
 Posso alfine, e voglio farti
 Infelice al par di me.

POLLIONE.

Ah! t'appaghi il mio terrore;
 Al tuo piè son io piangente,...
 In me sfoga il tuo furore,
 Ma risparmia un'innocente:
 Basti, ah! basti a vendicarti.
 Ch'io mi sveni innanzi a te.
 Dammi quel ferro.

NORMA.

Sorgi:

Scostati.

POLLIONE

Il ferro, il ferro!

NORMA.

Olà, ministri,

Sacerdoti, accorrete.

SCENA ULTIMA.

Ritornano

OROVESO, i DRUIDI, i BARDI e i GUERRIERI.

NORMA.

All'ira vostra
 Nuova vittima io svelo. Una spergiura
 Sacerdotessa i sacri voti infranse,
 Tradì la patria, il Dio degli avi offese.

A! mъ 'ngraш în okii tei
 D'al тѣѣ dor ши d'a ei moarte.
 Voi съ tе addук— ш'o почѣ bine—
 Neferice ка ne mine.

ROLLION.

Aх! iцi пaлъп, каз да пичоаре...
 Fiî кѣ spaîma mea 'mpъkatъ
 Sparцѣ 'n mine a ta фъроаре
 Ши das'o nevinovatъ.
 Destъд 'цi e spre resbupare
 Съ mъ vezî painte'цi mort.
 Dъ'mi ал ferrъ, dъ'mi'д.

NORMA.

SKOALъ.

Фѣцi.

ROLLION.

FERRУД, ferrУД.

NORMA.

Хѣ-кодо! ministri

Sacerdoti, адептацi.

SCENA ULTIMA.

OROVESO, DRUIDII, BARDII și RESBOINICI.

se întornu.

NORMA.

Mъniei voastre
 Nuob фъртѣ deskoper.— O sperфъръ
 Sacerdoteasъ iши кѣакъ 'nkinarea,
 Iши тѣдѣ patria ши хулі Zeуд.

NORMA

TUTTI.

Oh! delitto! oh! furor! Ne sia palese.

NORMA.

Sì, preparatè il rogo.

POLLIONE.

Oh! ancor ti prego...

Norma, pietà.

TUTTI.

Ne svelà il nome.

NORMA.

(Io rea

L'innocente accusar del fallo mio?)

TUTTI.

Parla: chi è dessa?

POLLIONE.

Ah! non lo dir.

NORMA.

...Son io.

OROVESO.

Tu! Norma!

NORMA.

Io stessa!

Il rogo ergete.

CORO.

(D'orrore io gelo).

POLLIONE.

(Mi manca il cor).

TOTI.

O! kрimъ! o! фуроаре! сѣ ni se спѹе.

NORMA.

Si, препарацї рѹгѹа.

ROLLION.

O! pietate

Iar te rog, Norma.

TOTI.

Nѹmeae!!

NORMA.

(Eѹ реаоа

P'o мевіноватъ s'ѹрѹнк грешала'мї?)

TOTI.

Spune, чине є?

ROLLION.

Ax! n'o spune.

NORMA.

...Eѹ sѹnt.

OROVESO.

Tѹ! Norma!

NORMA.

Eѹ ѹnsѹ'мї. Іпѹацацї рѹгѹа.

CHORD.

(Іпгіеѹ de гроазѹ.)

ROLLION.

(Іnіma'мї фѹѹе.)

NORMA

TUTTI.

Tu delinquente!

POLLION.

Non le credete.

NORMA.

Norma non mente.

OROVESO.

Oh! mio rossor!

TUTTI.

NORMA.

Qual cor tradisti, qual cor perdesti
 Quest'ora orrenda ti manifesti.

Da me fuggire tentasti invano;

Crudel Romano, tu sei con me.

Un Nume, un Fato di te più forte.

Ci vuole uniti in vita e in morte.

Sul rogo istesso che mi divora,

Sotterra ancora sarò con te.

POLLIONE.

Ah! troppo tardi t'ho conosciuta...

Sublime donna io t'ho perduta...

Col mio rimorso è amor rinato,

Più disperato, furente egli è.

Moriamo insieme, ah! sì moriamo:

L'estremo accento sarà ch'io t'amo

Ma tu morendo, non m'abborrire,

Pria di morire perdona a me.

TOTI.

ТѸ КЪАКЪТОАРЕ?

ROLLION.

НѸ, СЪ НѸ О КРЕДИЦІ.

NORMA.

Norma нѸ мінте.

OROVESO.

O a mea рѸшине!

TOTI.

NORMA.

ПердѸшї зп сѸффлет, нѸ цїї не чине:

Ast ceas de гроазъ 'цї ва доведї.

De mine сърда врѸшї а фѸцї

КрѸде Romane, тѸ ецї кѸ mine.

Un ZeѸ маї таре'цї, о mare soarte

Унїцї шї 'н вїацъ невор шї 'н моарте

Ш'ънсѸшї не рѸгѸа каре мѸ'нгите

Шї 'н пѸмїнт ѸпкѸ воѸ фї кѸ tine.

ROLLION.

Ах! тѸрзиѸ фoарте тѸ ам кѸноскѸт...

Mare femeе! еѸ тѸ ам пердѸт!...

КѸ рѸмѸшкареа'мї рѸпацѸ аморѸа

Шї маї фервїнте шї маї кѸ dor.

СѸ мор кѸ tine сѸ мѸ сфїршеск:

СѸ'цї слѸѸ ла моарте кѸ те Ѹбеск.

Dar мѸрїнд шї тѸ зїт'мї грешала,

Іартъ-мѸ, іартъ, ш'апої сѸ мор.

OROVESO e CORO.

Oh! in te ritorna, ci rassicura:
 Canuto padre te ne scongiura:
 Di che deliri, di che tu menti,
 Che stolti accenti uscir' da te.
 Il Dio severo che qui t'intende
 Se stassi muto, se il tuon sospende,
 Indizio è questo, indizio espresso
 Che tanto eccesso punir non de'.

OROVESO.

Norma!... deh! Norma! scolpati...
 Taci?... ne ascolti appena?

NORMA, (Scuotendosi con un grido)
 Cielo! e i miei figli?

POLLIONE.

Ahi! miseri!

NORMA, (Volgendosi a Pollione.)
 I nostri figli?

POLLIONE

Oh! pena!

CORO.

Norma sei rea?

NORMA, (Disperatamente.)

Sì rea,

Oltre ogni umana idea.

OROVESO e CORO.

Empia!

OROVESO și CHORU.

Vino'ți în sine, ne passigъръ
Кърунт пъринте 'н лакръмѣ те журъ:
Zi къ delirii къ ну шуї drentъл

К'акрїи ворбе гур'її postї.
Zexъ te'ayde; шї daka таче
Дак'ад съѣ тхнет doarme în паче,
E semn ачеста, semнѣ къ ну поате
(Fъръ-de-лецеа а pedensї.

OROVESO.

Нормъ?!... ах Нормъ! deskълпъте...
Абнa не'askълдї?... тъчере?

NORMA къ зп цпът, тѣрвуратъ.

Чер! fiїї meї?

POLLION.

Ах! miserїї.

NORMA, кѣтре Pollion.

Fiїї пощрї?

POLLION.

O дурере.

CHORU.

Norma, ещї rea?

NORMA, desperatъ.

Si, реe:

Peste ymanъ' idee.

OROVESO și CHORU.

Емпна!

NORMA.

Tu m'odi.

OROVESO.

Scostati.

NORMA.

Deh! m'odi!

OROVESO.

Oh! mio dolor!

NORMA, (Piano ad Orovoso.)

Son madre...

OROVESO.

Madre!!!

NORMA.

Acquetati

Clotilde ha i figli miei...

Tu li raccogli... e ai barbari

L'invola insiem con lei...

OROVESO.

Giammai... giammai... va. lasciami.

NORMA, (S'inginocchia.)

Ah! padre!... un prego ancor.

Deh! non volerli vittime

Del mio fatale errore...

Deh! non troncar sul fiore

Quell'innocente età

Grazia per lor non credere

Vita così concessa:

NORMA.

Аузімъ.

OROVESO.

Трапе-te.

NORMA.

Аскулатъ.

OROVESO.

Ваї! кіпѹа меѹ!

NORMA, іпчет азї Orovесо.

Сѹнт муѹмъ.

OROVESO.

Муѹмъ!!!

NORMA.

Алліпъ-te

Клотіадї ам дат копїї...

Адѹпъї... дела барбарї

Скапъї кѹ еа 'мпреѹпъ...

OROVESO.

Нѹмаї... нѹмаї... фуці, ласъ-мъ.

NORMA, іпценѹкіе.

Ах! татъ, ѹпкъ о рѹгъ.

De! нѹї лѹса а фї вікtime

La ѹ orbіrea mea fatalъ

Ш'а вірстъ вірціналъ

Din флоаре п'о трупка.

Нѹ креде кѹ вр'о градіе

Маї е а ертъчѹпе:

NORMA

Dono crudele è dessa,
 Vita di duol sarà.
 Pensa che son tuo sangue...
 Del sangue tuo pietà.
 Padre! tu piangi.

OROVESO.

Oppresso è il core.

NORMA.

Piangi e perdona.

OROVESO.

Ha vinto amore.

NORMA.

Ah! tu perdoni.— Quel pianto il dice.

POLLIONE e NORMA.

Io più non chiedo.— Io son felice.

Content ^o il rogo— ascenderò.
 a

OROVESO.

Ah! consolarmene— mai non potrò.

CORO.

Piange!... prega!... che mai spera?

Qui respinta è la preghiera.

Le si spogli il crin del serto:

Sia coperto—di squallor.

I druidi coprono d'un velo nero la Sacerdotessa.

Vanne al rogo: ed il tuo scempio

Purghi l'ara e lavi il tempio.

Dar ă pain d'amъръчине

Viaцъ de dor va sta.

Къ съоце іцї sunt кзцетъ

De eї nu te 'ndуrа...

Тъ пазьцї! о таікъ!

OROVESO.

Inima 'mї пазьце.

NORMA.

Пазьцї, шї тъ картъ.

OROVESO.

Dragostea 'nvinце.

NORMA.

Ах! sunt еrtатъ.— Пазьсх'цї о зиче

ROLLION și NORMA.

N'am че маї чере.— Еў sunt фериче.

Пе руг воіоасъ— тъ вої пьаца.

VOIOSY

OROVESO.

Ах! съ тъ тьнгїнъ—п'ої маї пьтеа.

CHORU.

Пазьце!... роагъ!... че маї спегъ?

Ічї nu 'пкапе ругъчине.

De пе кап съї на кзпъна:

Пзїеї вьаза сепоакрал.

Druidi копегъ кз зп вьа пегрз пе Norma.

Aїdї ла руг ш'a ta педепсъ

Спелѣ адтарзла, спеле темпзла.

Maledetta all'ultim' ora!
Maledetta estinta ancor!

OROVESO.

Va, infelice!

NORMA, incamminandosi.

Padre!... addio.

POLLIONE.

Il tuo rogo, o Norma, è il mio.

a 3.

NORMA e POLLIONE.

Là, più puro, là più santo
Incomincia eterno amor.

OROVESO.

Sgorga alfin, prorompi, o pianto;
Sei permesso a un genitor.

CALA IL SIPARIO.

Блестемъ да затима'щи оаръ!
Дупъ моарте tot блестем!

OROVESO.

Дуте, нефериче!

NORMA поглиндѣ.

Татъ!... adio.

POLLION.

Руга тѣѣ, Norma, е ши аа меѣ.

TUS TREI.

NORMA și POLLION.

Маї курат, маї сфінт інчене
Сус не руг eternѣ amor.

OROVESO.

În sfirșit курцеци о лакрѣмѣ!
Fië ertat да пѣскѣтор.

SFIRȘITU.

VOCABULARU

DE

Ворбеле че се пар пуоѣ саѣ стрѣине ѡ ачеастѣ

Оперѣ.

A.

ABBIECT. Дела viet, abviet. Brednik de палъns, tikъaos, in-
josit. Бiетъа om, ши prin urmare abvietъa. Saѣ maї
da drentъa дела jiccio, jectus—objectu, subjectu, ab-
jectu; obiect, svbiekt, abiekt saѣ abietтѣ, къзъt, децъdat,
аръnkat.

AFFIDERE. Дела fede kredinъъ (ворбѣ intrevъinatъ intre
romъni din Macedonia,) inkredinъare. Ицѣ affidъъъ
къу, ицѣ inkredinъъъ.

ALȚARE. Дела aat, inaat, aадare, inaадare, реадare, es-
аадare; ш ч а.

AMANT. Amorez, айовник.

AMICU. Prieten.

ACVILĂ, saѣ Acvilă. Дела акѣ. Пасъrea къ чиокъa akvi-
la asemenea вълътъуаѣ, шиre deosebite къ вълътъa este
o пасъre гъpitoare iar аквила o пасъre imperialъ; тп
фел de пасъere.

ANNUNȚIARE. Дела noscere, de unde avem notъ, повѣa, пун-
тъ, кънощере, ш ч а. Дела нунтъ, че este o ceremonie
шиre a fi къnosкудѣ дъпъ деѣе чеї късъторидѣ, se face
пунъiare, annunъiare; а face къnosкуt, а vesti.

ARGANU, Дела арк. Уп азкъу че пт е ѡlinie дреантъ къ

poî spre a se vedea. **ЛѢКЪ** nevъzst, neçist, askvns, misterios. **Агестъ** vorbъ s'a pьstrat шî între попоуа romън. **Мѹте** sate шî obъekte sьnt kare se nъmesk arkanii.— Se maî zиче arkan шî дацѹа ky kare se prind kai neîmбавъziцѹ, ka o kьrsъ, ka o тайнъ.

ARDOARE. Дела ardere, ka sьdoare, дьшгоре ш ч л. **Гервѹсвалъ**, кьдзгъ а иимей.

АТРОСЕ. Дела τρώω, atrox : лѹкѹ че нъ се поате мьнка, tare ka peatъa, аспгъ, кьд, кьнт, фeros.

АВЕНИРЕ. Дела venire, advenire, avvenire : venire peste poî neçivъ, neaçentatъ, viitorъa.

АВРА. Дела авъа, vint дѹаче. vшor ; adiere de vint.

B.

BALDANŢA. **Идръснавалъ**, обръзничие, semeçie.

BARD. Поет да антиçii **Челцѹ** ал кьрора minister era de a чедлевра virtъçiie шî isbъnde eroiilor.

BELLU saъ вьдлѹ, вьдлъ че s'arde prin кьнтечеле популаре, вьдла мса, мьдра мса, адикъ фрѹмоаса mea, draga mea.— **Белѹ** saъ вьдлѹ, фрѹmos. De aci нъмеде de familie **Белѹ**, **Бьдлѹцъ**, ka **Фрѹмѹшанъ**.

BENDA. **Легьтѹа** ky kare se incinçe frъntea saъ капѹа.— **Бендъ** регалъ, diadema ky kare шî incinçea капѹа reçii вn antikitate. **Ворва** bendъ s'a pьstrat вn лимба популаръ : 'д а вьрат, 'д а стрънъ вn vende.

BRENNU, вn кап saъ кьпитан ал **Галлиор** kari arserъ Roma да 365 дѹнъ fondaçia ei.

C.

KANDID. Дела Candor, алвсацъ стрълзçitoare, кьрѹçenie, de unde vine шî vorба kandidat, pentръ кь kandidatъa да алдеçere treбъа сь поarte вn vешmint алъ, saъ вn

зидале поastre съ айбъ гдастрїле къръденїеї саѣ вїдале
але. — Kandid prin зрмаре, але, кѣрат, фѣръ прїханъ.

CANDOARE. Авлатївѣа ворвеї, candor саѣ nominatївѣа по-
strъ: алебащъ непѣтатъ, кѣръденїе, непрїхънїе, взлѣ
kredїнцъ.

CASTU, CASTÁ. Кѣрат, фѣръ прїханъ, întreg întry fecїo-
rie, непѣтат.

ЧЕДЕРЕ. De unde ворва пурчедере, шї prin зрмаре, пре-
chedere, съchedere, eschedere шї челае din ачестеа; prin
зрмаре шї chedere. Acest верѣ в латїнѣше este deffek-
tyos шї n'are de кѣт императївѣа. Asemenea шї в лїнѣ
ва понѣааръ romanъ нѣ s'a întrevїнцат de кѣт да им-
ператїв: че а с з, зїк femeїае вїдеазаї кѣнд нѣ ласъ
чѣерѣа дїн гѣръ ка с з мѣагъ адїкъ л а с з, фѣцї, дѣмї.
Prin зрмаре chedere ва с з зїкъ а дѣса, а да ааѣа вл
drent, вл док, вл аѣкѣр че ега вл стѣдїнїеа поастръ.

CLOSTRU. Дела cludere, кѣдере, kidere, immънд не (1),
inkidere. Клостръ. докѣа inkis дїатр'о monastїе unde
sunt kїліае, cloître францозеше, chiostro итаїенѣше шї
closter немѣше.

CODARD. Дела коадъ; чел че ремъне вл коадъ; кодачѣ,
фїкос, мїшеа.

COMPLICE. Соц, товагъш да о палецѣїге, да вл комплот.

CONCEPT. Инчѣнт импрехънъ, зѣмїаїт.

CONDAMNARE саѣ CONDEMNARE. А да хотѣїге импрехънъ,
а осъндї.

CONJURÁ. Дела жѣurare. Жѣрѣмїт импрехънъ, комплот,
konspiracїе.

CONSTANŢÁ. Дела stare. Statornїе.

CONTINDERE. А тїнде импрехънъ зѣа д'о parte шї ааѣа
de ааѣа, а се импротївї, а се чѣрта, а нѣ дѣса ааѣа с з
їа вл аѣкѣр, а вої с з їа чева дела ааѣа.

CULPĂ. Грешалъ, винъ, de unde vorba moldovcană și
vzkovincană кѹпаш, vinovat.

D.

DECRET. Хотѣре інаатъ, пашп інаат хотѣritor. Vine de-
ла вербуа черпере, deчерпере: a despika, a deșbate, a
șudika зп дѹкръ ши а'а хотѣгі.

DEPENDERE SAȘ DEPENDERE. De unde vine ши vorba спъп-
dărare саș спъндзраре. А атърна, а спъндзра зп дѹкръ
де адъа, а нѹ fi de sine, а fi съппѣс, шча.

DESCULPARE. Дела кѹапъ (винъ), desvinovădire.

DESPĂRERE. А peri din oki; зп дѹкръ паре ши despăre.

DICTARE. Дела dicere, (зичере) dictus, diktare. А зиче, а
спъне съ skrie адъа каре нѹ ese din vorbele челле zise.
Прин зрмаре diktare însemнеазъ ши а поргнчи; а да по-
ргнчи каре треѹе а се împlăini din vorbă în vorbă фъ-
ръ ниѹ о abbattere, а да поргнчи каре се împlăinesk ор-
беце. А dikta зпъи skriitor, а dikta леѹи, kondiѹii,
поргнчи.

DISCU. Un rotocol каре ла антиѹи слѹжа де фок, о та-
вѣ rotundъ; de unde ши diskya soareлѹи, ал дънеї, ал
тнеї stealle. Ачеастъ ворбъ с'а întrebvințat ниъ акѹм
нѹмаї ла biserikă; а ешит кѹ diskya (кѹ о тѣвигъ ро-
тѹндъ).

DIVU, DIVĂ. Zin, zинъ; zeș. De аѹи vin vorbele divin ши
divinitate.

DIVERSU. Дела vertere, virtire, învirtire; а întoarce în тоа-
те кинѹрие ши де тоате пѣрѹие; prin зрмаре vers ши
аної divers, фелъrit, deosebît, în маї мѹате кинѹгі.

E.

- EMPIU SAŤ IMPIU.** Чед че ватѣокореце pietatea, realia, adeva; фъгъ pietate, kred, spurkat, neadevut.
- ESTREMU.** Дела extra, (strъ) ekstrem saŤ estrem. Чед din къпътъѣ, чед дела sfirmit: xotarъде extreme, minteale extreme аде omъави.
- ETERNU.** Вечник, фъгъ indevut ши фъгъ sfirmit.
- EUBAGI.** Nume de o klasa de Drvidi saŤ аа антиолог преоци Галаи, а кърора принципалъ оккѣпацие era studia fi-siceй, астролоциеи ши аа гичиториеи.
- FASCI.** Фашъ, тоиеце аerate imprezъ, къ odardъ d'asъва че динеаŤ diktorii аа Romanй.

F.

- FELLON.** Трѣдътор, викасан, рѣѣ, minchinis, kryd.
- FERMU.** Statornik, цсанъ, infint vine.
- FORTA.** Дела foarte. прекъм дела tare се фаче тѣrie, ase-menea дела foarte, форцъ, каре ва съликъ пѣтере, тѣrie.
- FUNERU SAŤ FUNEBRE.** Лѣккъ че се кѣвине аа инпропъчъ-не, аа морънт. Помпъ фънебръ, къвѣнтъѣ фънебре, подоаве фънебре, фокурѣ фънебре. Insemneazъ ѣкъ по-somorit, trist, жадник.

I.

- INDARNU.** Sърда, in zadar.
- INCANTU.** Фермек, Inkъntek ши deskъntek.
- IMEN SAŤ IMENEU.** Zeva нѣтеи, аа късѣториеи саŤ ши нѣта ши късѣториа ѣнсъши.
- IRA.** Фъrie, neказ, мѣние. Din кѣте трелде ворведе ниѣи чна пѣ еспримъ in adevъrata insemnare ворва иръ. Ч ва маи мулат се аапропие де ворва мѣние, а къриа ориѣие маиа, де о vom черчетъ, vedem къ ниѣи ачеасѣа пѣ еспри-мъ кѣраѣ ворва иръ.

INTIMARE. A face kynoskvt, a arbta kv deqitva, a vesti.

L.

LEGIOANE SAŤ LEGIUNE. Un korn d' ostamŭ komnys de pedestri mi de kbal'penci. (Legionne d'onore, yn ordin aa Franței).

LIBER. SAOBOD, de vnde libertate.

M.

MISERU. Miŭca, tik'bos, de vnde vorbŭiae miserie, miseri-kordie. Borba miser se afa'v yn kvrcŭiae viserivenci vekŭ tŭbrŭite.

MISTERU. Taŭn'v, sekret, maŭ kv osebire yn reali'e.

MISTICU. Taŭnik, a'laegorik yn materie maŭ kv osebire reali-ucas'v. Incelesvri'ae misti'v'v a'la'e Skrintsvrei; Biserika este mircasa mistik'v a a'vi Xristos.

O.

ORŭ SAŤ OARŭ. C'cas. Aueast'v vorb'v s'a intrevzŭncat nŭn'v akv'm nymaŭ yn frasele: vnt'v'v oar'v, de at'vtea ori.

ONOARE. C'inste.

P.

PAGINE. Fi'la'v, fa'gv de karte.

PATRIU. A' patriei, ce se kvvine patrieŭ.

PERFIDU. D'v'la fede (kredŭnc'v) Ce n'are kredŭnc'v, ne-kredŭncios, vikacav.

PIETATE. Iukinare, d'v'goste, respekt, vŭnsti'v'v kv're a'v-kvrcŭiae reali'eŭ.

PILU. Lan'ce, sv'vici'v roman'v.

PLANTŭ. N'sme d'v'nera'v prin kare se ince'la'v toate sad'vri'ae, prek'v'm: ar'vsvriŭ, pomŭ, er'vele mi tot ce resare din n'v'mint.

PRIMAR. Vnt'v'v, prek'v'm v'v'v primar, k'la'la'e primar'v.

PREPARARE. Параре mai dinainte, prerătire.

PREVENIRE. A veni înainte de ceva, a întâmpina.

PROCONSOLU. Какъа републикей romane se zicea konsol. In provincii administratorii че се trimeteaș a okъpmъi in numele републикей ши in локъа konsolъаши се ziceaș prokonsolъi.

PROFANU. Чед че este фъръ respect къtre лъкръtie sakre, чед че нъ е inkinat да чедe religioase. Se ia adesea ши in лок de mircan. Profanii аъ пидърит чедe sfinte. Кърци bisericенi ши кърци profane. Istoria sfintъ ши istoria profanъ.

PROFERIRE. Дедa ferire, sfferire, referire, deferire, differire, preferire, proferire. A posti, a skoate, a пропъща о богъ саъ нме.

PROFUM. Дедa fum; miros aromatic, пъкът, mircasmъ. Parfum, франц.

PROMISĂ. Participiula saș substantivul лъi promittere, Гьгъдъивцъ, ургг:

PROMITTERE. Дедa mittere, trimittere, promittere: a da kvintъа despre un lăkrъ, a se indatora prin vorbъ saș prin skris, a фъръдъi чед ургъresk.

PURU. Neamestekat, neintinat, limpede, kьrat. Дедa ачea-стъ vorbъ se fak vorbele purgatoriу, purifikare, purifikatoriу, puritan, purgativ, шча, че аъ intrat in dominiуа limbei.

R.

REMINTARE. A veni de doilea in miute, a ши adduce aminte, a помени чед slavonesk.

REMUȘCARE saș remъrsikare. A mъшка adesea, a tot mъшка. Remъshkareа kvцetъаши, ачea mъshkare deasъ a циницеi че нъ lasъ ne om in pace despre fanta cea rea; de ачi

saŭ maï vine dela remordere vine vorba francezaskŭ
remords.

RESUMBARE. Дела вѣмбаре, вѣмбет; kŭm dela sŭnare sŭ-
net, resŭnet. Пвекŭm dela sŭnare se face resŭnare, a
sŭna în апої, asemenea dela вѣмбаре se face resŭмба-
ре saŭ ревѣмбаре: а вѣмба saŭ а sŭna în апої кŭ вѣмбет.

REPENTIRE saŭ penitire (se). А авса о адевѣратъ дѣгере
saŭ пѣгере де гѣѣ кѣчї а фѣкѣт saŭ кѣчї п'а фѣкѣт тп
лѣкрѣ; а се кѣи.

REU, rea. Вїноват, криминал.

RITU. Рѣвѣдѣалъ прескрївъ въ черемозїїе saŭ въ слѣдѣведе
че фак въ'о реадїїе.

RUGAR. Infinitivŭla rŭgare preskŭrtat дѣпъ аадоїса тсеп-
тъ.— Infinitivŭi да пої se aratŭ întreї кїпѣрї, 1-їѣ въ
(re)прекѣтм кѣutare, dormire, індедедере, 2-аа пре-
скѣртат, фѣра (e)чад фїнал, прекѣтм да композиція кон-
дїїоналазѣ: кѣтар-аї, dormir-аї, індедедер-аї; шї а
3-аа шї маї прескѣртат фѣрѣ (re) фїнал, да ачесашї кон-
позиїїе, аї кѣнта, аї dormi, аї індедеде. Прїа рѣгаре
rŭgar este infinitivŭla дѣї рѣгаре: рѣгар тѣ аасѣ, ва сѣ
з'кѣ, аасѣ-тѣ а рѣга.

RUGU. Un arbore кѣноскѣт де топї ромѣнїї. Пе зрѣтѣ
se маї зїче грѣмада де дѣмне saŭ дѣкѣта асѣпра кѣрѣїа
antїкїї ардеаѣ трѣпѣгїїе чѣлдог мѣрдї saŭ шї пе чеї вїї.

S.

SACERDOTALU. Дела sacer (sacru), sacerdote (preot)
sacerdotal, преодїал saŭ преодѣск.

SACRILEGIU. Дела sacru шї legere; чѣд че кѣдеде чѣлде
sakre, фѣр де чѣлде sfinte.

SACRU. Sfiant.

SELBĂ. Пѣдѣре. De ачї vine vorba selvatic.

SEPULCRAL saŭ **SEPULCRAL**. Че се кѹвине **сепѹлкрѹдѹзи** saŭ **морѹмѹнтѹзи**; **морѹмѹнтаа**.

SCLAVU. **Роб**.

SCUDU saŭ **SCUT**. **Унѹфа** де **павѹзѹ** **ротѹндѹ**. **Skъта** este o **павѹзѹ** **ротѹндѹ** ши **павѹза** este yn **skъt** **лѹпѹрѹцѹ**. **Дела** **skъt** **vin** **ворвеле** **skъtire**, **skъtier**.

SCORE. **Секѹре**, **топор**.

SFIDARE. **Дела** **fede**, **fidare**, **sfidare** saŭ **desfidare**; a **про-**
вока, a **киема** **ла** **лѹптѹ**, a **се** **чѹрта**, a **се** **сѹди**.

SI. **Аша**, **да**, **чеа** **славопеск**.

SICAMBRU. **Понод** **ресвоѹник** **дин** **пѹрѹїае** **очѹдѹнтаае** **аале**
ѹерманїеї **лѹвѹгъ** **Rin**. **Sikambреде** **секѹре**, **секѹїае** **si-**
камбїаор.

SPERANȚA. **Дела** **спетаре**, **нѹдеїде**.

SPERARE. **А** **нѹдѹїдѹи**.

SPERJURU. **Клатор** де **їѹрѹмїнт**.

SPLENDERE. **А** **стрѹлѹи**, a **да** **афарѹ** **лѹмїнѹ**.

SPLENDOARE. **Стрѹлѹїре** **маре**.

SPIIERE. **Дешїїере**, **прекѹм** **smїntїt**, **desmїntїt**, **спїред**,
дешїрѹцѹ.

SUCCEDERE. **А** **вени** **не** **їрїтѹ**, a **лѹа** **локѹа** **кѹїва**. **Пѹрїнїї**
ноїїї **не** **аѹ** **пїрѹес** ши **fїїї** **не** **сѹчѹд**.

SUPERB. **Трѹфаш**, **мїндрѹ**. **Дела** **їпїрѹвѹс** **їїтїнѹсе** (v)(ѹ)
ши **спїїїтѹ** **де** **дасѹїра** (s) **Чѹа** **че** **карѹтѹ**, **трѹче** **не** **d'a-**
сѹїра.

SURPRINS saŭ **SUPRAPRINS**. **Пїїнс** **фѹрѹ** **beste**.

SURRIDERE. **Рїдере** **не** **сѹт** **бѹзе**; **їїмїїре** **чеа** **славопеск**
каре **ва** **сѹ** **їїкѹ** **а** ши **а** **їта** **дїнїї**.

SUVVENIRU. **Венїре** **сѹт**, а ши **addѹче** **а** **мїте**.

STRANIU. **Дела** **стрѹ** saŭ **extra**, **стрѹїн** ши **straniїѹ** **каре** **ва**
сѹ **їїкѹ**, **необїчїїїт**, **некѹноскѹт**, **стрѹїн** **обїчїїїлор**,
чїїдат, **дешїїїдат**.

STREAPÈD. Сгомот.

SVINTURAT. Непорочит, спуберат де вѣнтурѣ; чеа че не
аре знде сѣши паече капѣа; свѣнтурат де ѡтъмплѣри.

T.

TERRA. Пѣмѣнт; де знде авем ворбеле тѣррим, царгъ,
цѣрринъ.

TERIBIL. Грозав, спѣимѣнтѣтор.

TIBER SAŃ TIBRU. Уп рѣѣ да Рома.

TORRET. Шѣроѣ.

TREMARE. Ворба де рѣдѣчинъ а лѣѣ tremurare, каре есте
зп феа де tremare diminutiv; прекѣм ѡн франгоземе де-
да trembler, се фаче trembloter ми ѡн италиенеце дела
tremare, tremulare.

V.

VANU. Дешѣрт, задарник.

VEGHENTU. Дела вегиере де знде ми преверегере, Децент
кѣ мѣнте пѣтѣрѣнзѣтоаре.

VERGINAL. Лукрѣ че се кѣвѣне да верѣине.

VERGINE. Феѣоарѣ.

VICTIMÂ. Јертѣ, анимаа ѡнѣрѣгиат.

VIL. Тѣкѣаос, мѣшѣа, нѣмѣит, ѡнѣосит.

VINTULARE. Дела вѣнт. Фѣаѣиере: Вѣнтѣлареа стеарѣридор.

VISCU. Материе аѣпѣѣоасѣ ми таре де каре се прѣндѣ пѣсѣ-
рѣае аѣпѣндѣсе; зп феа де ваѣстар парасѣт не арѣвѣѣ че
ѡн аѣмба попѣларѣ се зѣче вѣск.

VITU. Непѣтѣндѣ, непѣрѣфскѣие, савѣвѣѣѣце, грешалѣ, ме-
теахѣнѣ, пѣрав зѣтѣ.

VERBENÂ. Плавѣтѣ мѣпоситоаре не каре чеѣ аѣтѣѣ ѡ ѡнѣрѣвѣѣн-
ѣаѣ ѡн черемонѣѣе реѣѣѣѣоасе савѣ ѡн дескѣнтѣче маѣѣче.

U.

ULTIM. Дѣпѣ зѣрѣ.

ULTRAGIARE. Дела ultra; a nevinsti peste mǎsurǎ, a okz-
rî cea ǎigǎnesk. Intrecǎv pe ǎigan ce va sǎ zikǎ oka-
rǎ ka sǎ vezi kǎt eǎi de sǎit a întrevîinǎa vorba ǎa-
traǎiǎ.

VOCABULARU

De kǎte-va vorbe italiene netraduǎse ad litteram
în aceastǎ tradukǎie.

A.

AFFETTO. Dragoste, dorinǎ, a
aplaekare, simǎinǎie.

AFFLIGGERE. Intzistare, mǎx-
pire.

AMPIO. Intins, mare, larg.

C.

CULLA. Leǎgǎn.

D.

DANNO. Dayǎ mold. pa-
rǎbǎ.

DEH. Dé, pentru Dumnezeu,
aǎi mǎ! ah! vai! шча:
este o interǎekǎie de în-
demnare kǎtre mǎ! Dǎ-
'mǎ dé, lasǎ mǎ, dé; dé, nu
fii ama de krǎd. шча.

DILETTO-a. Drag, drǎgǎan,
dǎce, nǎme ce imǎ dǎ
amanǎii, — substantiv, în-
semneazǎ pǎcere, mǎnǎ-
mire, desfǎtare.

DIVANPARE. Ardere, eǎbǎk-
nire.

E.

ESCHEGGIARE. Resǎnare, a
face ekho.

ERRORE. Rǎtǎire, gresalǎ.

F.

FIDUCIA. Inkredere, nǎdeǎde.

FORIERO. Vestitor.

FURTIVO. Не furiǎ.

G.

GARA. Garǎ, ceartǎ, desbǎ-
tere kare de kare.

H.

Ho d'oro. Am de op, am
trevîinǎ.

I.

IMPREGARE. Bǎestemare, a
zǎa, a dori rǎa kǎiba.

IMPRESSO. Дела imprimere,
Intiprit.

INDEGNO. Nebrednik, tikъ-
aos, neuiostit.

INFEDELE. Nekredinuos, vi-
kacan.

INUTILE. Neфoлoсitop, zadar-
nik.

ITE. Imperativyа пaуpаa aа
вeгeвaтi ire, kare aа пoй
se intrebvintcazъ in singu-
лар: и, адикъ, мерцї пaиn-
te, i te prin vrmare: дуче-
щивъ, мерцeцї, айдецї.

L.

LUSINGHIERO. Lingushitor че
дъ взуе пъдеждї, mingi-
tor.

M.

MECO. Adikъ con me, ky
mine.

O.

ONTA. Neuinste, рyшине.

OR, ORA. Чeас, акът, аша
dar, децї.

OZARE. Kytezare, indръsnire.

OTTENERE. Dobindire, kици-
gare, обциnere.

P.

PARI. Pereke, къ соц; кънд
e adverb insemneazt: ase-
menca, tot asfel.

PENTIRSI. A se кѣи.

PERCOSSO. Isbit.

PRIA. Maй зyтѣй.

R.

RECARE. A adduce, a iukre-
dinga, a vesti, a съвїрши.

RUGGIRE. Reknire, съierare,
мъциге.

RUBELLO. Ребел, resbrltitor.

S.

SCEMPIO. Пъдеапъ.

SDEGNO. Dishpeд, nekaz.

SENSO. Simcy, ицeдeс.

SGOMBRO. Гoит, дешъtat.

SOFFOCARE. A иъбуши, a сy-
гpъта, a иunekъ.

SPARSO. Реvъrsat, презерat,
rїsипit.

STRAZIARE. A съиinia, a sdren-
цvi, a maatrakta, a батъo-
kopi.

